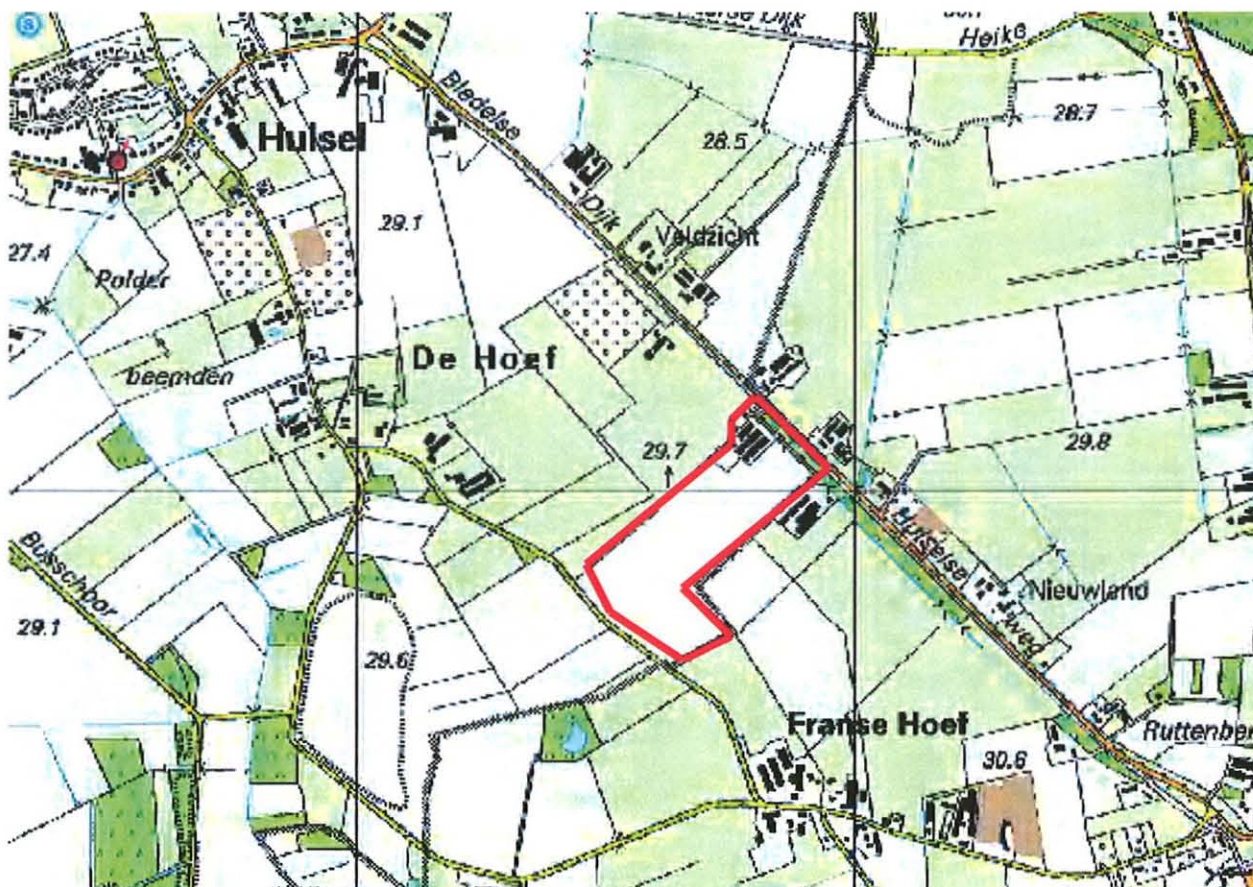

STARTNOTITIE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

In verband met de vestiging van 2 varkenshouderijen met een centrale mestverwerkingsinstallatie aan de Bladelsedijk/De Hoef te Hulsel

coten, 3 december 2007

STARTNOTITIE

MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

In verband met de vestiging van 2 varkenshouderijen met een centrale mestverwerkingsinstallatie aan de Bladelsedijk/De Hoef te Hulsel

Initiatiefnemer:

Van De Sande Projectontwikkeling BV
Neterselsedijk 24
5094 BD Lage Mierde
Telefoon: 013-5091895
Fax: 013-5092558

Adviseur:

Van Dun Advies BV
Ing. C.A.G. van der Heijden
Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
Telefoon: 013-5199458
Fax: 013-5199727

INHOUDSOPGAVE

1. PROJECTGEGEVENS	3
2. INLEIDING.....	5
3. BESLUITEN TEN BEHOEVE WAARVAN MER WORDT OPGESTELD.....	6
3.1. Wet milieubeheer	6
3.2. Wijziging bestemmingsplan	6
3.3. Natuurbeschermingswet.....	6
3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewateren.....	7
3.5. Tijdsplanning	7
4. EERDER GENOMEN BESLUITEN VAN OVERHEIDSORGANEN.....	8
4.1. Europees beleid.....	8
4.2. Nationaal beleid	9
4.3. Provinciaal beleid.....	15
4.4. Gemeentelijk Beleid	17
4.5. Beleid vanuit het Waterschap	17
5. HUIDIGE SITUATIE VAN DE OMGEVING.....	19
5.1. Huidige milieuvergunning	19
5.2. Wet ammoniak en veehouderij	19
5.3. Integrale Zonering Intensieve Veehouderij Reconstructieplan	21
5.4. Bestemmingsplan	22
5.5. Ecologische Hoofdstructuur	24
5.6. Groene Hoofdstructuur	25
5.7. Flora- en Faunawet.....	26
5.8. Grondwaterbeschermings- en stiltegebieden	26
5.9. Vogelrichtlijn	26
5.10. Habitatrichtlijn.....	27
5.11. IPPC-richtlijn	28
5.12. Natuurbeschermingswet.....	28
5.13. Aardkundige waarden, landschap, cultuurhistorie en archeologie	29
6. DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT.....	31
6.1. Aanleiding.....	31
6.2. De voorgenomen activiteit.....	33
6.3. Kenmerken van de voorgenomen activiteit.....	34
6.4. Alternatieven.....	40
7. GEVOLGEN VOOR HET MILIEU	42
7.1. Risico's van ongevallen en abnormale omstandigheden.....	42
7.2. Geurhinder.....	43
7.3. Ammoniakuitstoot.....	44
7.4. Geluid.....	44
7.5. Energie.....	44
7.6. Waterverbruik	44
7.7. Bodem/grondwater	45
7.8. Oppervlaktewater	45
7.9. Luchtkwaliteit.....	45
8. OVERIGE ASPECTEN DIE IN HET MER AAN DE ORDE KOMEN	46
8.1. Vergelijking van de alternatieven	46
8.2. Autonome ontwikkelingen	46
8.3. Leemten in de kennis.....	46
8.4. Conclusies.....	46
8.5. Evaluatie.....	46

Bijlagen:

- Topografische kaart
- Brief Waterschap
- Voorlopige inrichtingsschets

1. PROJECTGEGEVENS

Voorgenomen activiteit:

- het uitbreiden van een bestaande inrichting aan het adres Bladelsedijk 8 te Hulsel met meerdere nieuwe stallen, voor het huisvesten van 300 kraamzeugen, 960 guste en dragende zeugen, 6 dekberen, 300 opfokzeugen, 4.800 gespeende biggen en 11.000 vleesvarkens; deze inrichting wordt tevens uitgebreid met een installatie waarin mest -al dan niet gemengd met andere organische stoffen- wordt verwerkt (bedrijf1);
- Het oprichten van een nieuwe inrichting, welke wordt gesitueerd aan De Hoef te Hulsel, waarin in totaal 280 kraamzeugen, 900 guste en dragende zeugen, 5 dekberen, 280 opfokzeugen, 4.500 gespeende biggen en 10.000 vleesvarkens worden gehuisvest (bedrijf 2).

Initiatiefnemer:

Van De Sande Projectontwikkeling BV
Neterselsedijk 24
5094 BD Lage Mierde

Locatie:

Bladelsedijk 8 (bedrijf 1)/ De Hoef ongenummerd (bedrijf 2)
Hulsel (gemeente Reusel-De Mierden)

Bevoegd Gezag:

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Te nemen besluiten:

Dit milieueffectrapport wordt opgesteld ten behoeve van de benodigde vergunningen ingevolge artikel 8.1 van de Wet milieubeheer. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant is voor beide inrichtingen het bevoegd gezag ten aanzien van deze vergunningen voor de op te richten en uit te breiden inrichtingen. Op de beide varkenshouderijen worden bijproducten gevoerd aan de dieren, die afkomstig zijn van de levensmiddelenindustrie, welke hierdoor voor een groot deel als afvalstof moeten worden aangemerkt. Omdat op ieder bedrijf in totaal meer dan 1.000 m³ bijproducten worden opgeslagen, en de verwerkingscapaciteit meer dan 15.000 ton per jaar is, vallen deze bedrijven onder categorie 28.4 onder a sub 6/onder c sub 1 van bijlage I van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

De mestverwerkingsinstallatie maakt deel uit van de inrichting aan het adres Bladelsedijk 8 te Hulsel, en zal mest van zowel bedrijf 1 als bedrijf 2 verwerken. Technische, functioneel en organisatorisch heeft deze installatie bindingen met de inrichting aan het adres Bladelsedijk 8. De nieuwe inrichting aan De Hoef zal mest leveren op basis van een langlopende overeenkomst, en de eigenaar van deze inrichting heeft geen zeggenschap over de installatie zelf, waardoor de inrichting aan De Hoef (bedrijf 2) wordt aangemerkt als een afzonderlijke inrichting.

Naast deze vergunningen zijn voor de gewenste activiteit nog een aantal besluiten en vergunningen vereist:

- Omdat de activiteit niet past binnen het vigerende bestemmingsplan, dient een procedure tot wijziging van het bestemmingsplan te worden opgestart. De gemeenteraad van Reusel-De Mierden is het bevoegde gezag. Met deze gemeente is in overleg getreden over de te volgen procedure. Eventueel wordt, vooruitlopend op de wijziging van het bestemmingsplan, een vrijstellingsprocedure ingevolge artikel 19 van de Wet op de ruimtelijke ordening gevoerd.

- Voor de bouwwerken die worden gesloopt en opgericht ten behoeve van de activiteit zijn bouw- en sloopvergunningen op grond van de Woningwet vereist.
- Artikel 7.2a van de Wet milieubeheer schrijft voor dat voor activiteiten die vallen onder de vergunningplicht van de Natuurbeschermingswet (NB-wet) in het m.e.r. een zogenaamde passende beoordeling van de gevolgen voor het betreffende gebied wordt opgenomen. Vervolgens kan deze passende beoordeling bij de besluitvorming ten aanzien van de aanvraag om vergunning ingevolge de NB-wet worden betrokken. Het bevoegde gezag ten aanzien van de NB-wetvergunning is Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. De effecten op gebieden die niet onder de werkingssfeer van de NB-wet vallen, maar wel op basis van de Vogel- of Habitatrichtlijn zijn aangemeld (danwel anderszins natuurwaarden hebben) dienen in het kader van de milieuvergunning te worden beoordeeld.

2. INLEIDING

De initiatiefnemer, Van De Sande Projectontwikkeling BV, is eigenaar van een bedrijfslocatie aan het adres Bladelsedijk 8 te Hulsel. Deze locatie is gelegen op circa 1.100 meter ten zuidoosten van het kerkdorp Hulsel, in de gemeente Reusel-De Mierden, nabij de gemeentegrens met de gemeente Bladel. De bebouwde kom van Bladel is gelegen op ongeveer 900 meter.

De bestaande bedrijfslocatie is gelegen aan de Bladelsedijk 8 te Hulsel. Deze weg vormt de belangrijkste verbindingsweg tussen de woonkernen van Bladel en Hulsel. Aan de zuidwestelijke zijde grenst het perceel aan De Hoef, een lokale verbindingsweg die van buurtschap De Hoef richting Bladel loopt.

Volgens het Reconstructieplan Beerze-Reusel is de locatie centraal gelegen in het landbouwonwikkelingsgebied tussen Hulsel en Bladel.

De gemeente Reusel-De Mierden is een grensgemeente. De Belgische grens is gelegen op ruim 5.600 meter.

Momenteel wordt ter plaatse een gemengd agrarisch bedrijf met vleesstieren, vleeskuikens en vleesvarkens geëxploiteerd. In totaal worden 110 vleesstieren van 6 tot 24 maanden, 20.000 vleeskuikens en 800 vleesvarkens gehouden.

De initiatiefnemer is voornemens om op deze bestaande locatie een nieuwe gesloten varkenshouderij te ontwikkelen (bedrijf 1) met 1.260 fokzeugen (inclusief bijbehorende opfokzeugen, dekberen, gespeende biggen en vleesvarkens).

Ten behoeve van een bedrijf dat moet worden verplaatst vanuit een extensiveringsgebied wordt tevens een nieuwe bedrijfslocatie opgericht (bedrijf 2), waar 1.180 fokzeugen met bijbehorende opfokzeugen, dekberen, gespeende biggen en vleesvarkens worden gehuisvest.

Verder wordt op de locatie van bedrijf 1 een installatie voor de verwerking van mest gerealiseerd, waarmee de mest van de twee bedrijven wordt verwerkt. Deze mestverwerkingsinstallatie maakt in organisatorische zin deel uit van de inrichting aan de Bladelsedijk 8 (dezelfde eigenaar, personeel).

Het initiatief heeft betrekking op het oprichten c.q. uitbreiden van twee naast elkaar gelegen inrichtingen voor in totaal 2.440 fokzeugenplaatsen en 21.000 vleesvarkensplaatsen. Een activiteit van deze aard en omvang valt onder categorie 14 van bijlage C van het Besluit milieueffectrapportage Wm, en hierdoor dient een m.e.r.-procedure te worden doorlopen.

Met een m.e.r.-procedure worden de milieuaspecten van een activiteit integraal in het besluitvormingsproces betrokken. In het kader van deze procedure wordt een milieueffectrapport (MER) opgesteld, waarin deze milieuaspecten uitgebreid in beeld worden gebracht.

Deze startnotitie is de eerste stap in de m.e.r.-procedure. In deze startnotitie worden de aard en omvang van de voorgenomen activiteit zo nauwkeurig mogelijk beschreven. Daarnaast worden de te verwachten gevolgen voor het milieu en de omgeving in beeld gebracht.

Op basis van deze startnotitie worden door het bevoegd gezag richtlijnen opgesteld voor de inhoud van het MER. Bij het opstellen van deze richtlijnen betreft het bevoegd gezag adviezen van de Commissie voor de milieueffectrapportage en de wettelijke adviseurs, en inspraakreacties welke door eenieder kunnen worden ingediend.

In deze startnotitie wordt allereerst de voorgenomen activiteit toegelicht. Vervolgens wordt de huidige situatie van de omgeving in beeld gebracht. In hoofdstuk 5 wordt toegelicht welke te nemen en eerder genomen besluiten, en welke beleidsterreinen door de voorgenomen activiteit worden geraakt. Tenslotte worden globaal de mogelijke gevolgen van de activiteit voor de omgeving beschreven.

3. BESLUITEN TEN BEHOEVE WAARVAN MER WORDT OPGESTELD

Voor de uitbreiding van de ene inrichting en de oprichting van de andere inrichting zijn meerdere besluiten vereist. Onderling hebben deze besluiten een zekere samenhang, bepaalde besluiten kunnen pas genomen worden, nadat een ander besluit is genomen. De besluiten waarbij het MER in meer of mindere mate direct betrokken is staan hieronder vermeld.

3.1. Wet milieubeheer

Voor de inrichtingen moeten vergunningen ingevolge de Wet milieubeheer worden verleend. Voor het uitbreiden van de bestaande inrichting gaat het om een vergunning ingevolge artikel 8.1 en 8.4 van de Wet milieubeheer, en voor de op te richten inrichting gaat het om een vergunning ingevolge artikel 8.1.

Juridisch gezien is sprake van één inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, wanneer bedrijfsonderdelen voldoende technische, functionele of organisatorische bindingen met elkaar hebben. In deze situatie is sprake van 2 afzonderlijke inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer: bedrijf 1 in combinatie met de mestverwerkingsinstallatie, en bedrijf 2.

Bedrijf 2 is een afzonderlijke inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, omdat, met uitzondering van de onderling overeengekomen levering en afname van mest, electriciteit en warmte, van onderlinge bindingen geen sprake is.

Het MER dient als basis voor beide inrichtingen, omdat alleen dan alle milieugevolgen van het totale plan op een goede manier in beeld kunnen worden gebracht.

De aanvragen om milieuvergunningen zullen direct gelijktijdig met het MER worden ingediend.

In het MER worden de gevolgen voor het milieu systematisch in beeld gebracht. Het spreekt voor zich dat de resultaten uit het MER in grote mate het besluit op de aanvragen om milieuvergunning bepalen.

3.2. Wijziging bestemmingsplan

In het geldende bestemmingsplan zijn de percelen aangemerkt als agrarisch gebied. De bedrijfslocatie aan de Bladelsedijk 8 is tevens als agrarisch bouwblok aangemerkt.

Om de vestiging van bedrijven mogelijk te maken moet deze bestemming worden gewijzigd in twee agrarische bouwblokken. Mogelijk moet het bouwblok aan de Bladelsedijk 8 gedeeltelijk een semi-agrarische of agrarisch verwante nevenbestemming krijgen, dit in verband met de mestverwerkingsactiviteiten.

In het MER worden een aantal ruimtelijke en planologische aspecten nader onderzocht. Op basis van het MER kan worden geconcludeerd of deze wijziging van het bestemmingsplan al dan niet mogelijk is. Het MER kan hierdoor als basis dienen voor de Strategische Milieubeoordeling die in het kader van de bestemmingsplanprocedure moet worden uitgevoerd.

3.3. Natuurbeschermingswet

Artikel 7.2a van de Wet milieubeheer schrijft voor dat voor activiteiten die onder de vergunningplicht van de Natuurbeschermingswet (NB-wet) in het MER een zogenaamde passende beoordeling van de gevolgen voor het betreffende gebied wordt opgenomen. Vervolgens kan deze passende beoordeling bij de besluitvorming ten aanzien van de aanvraag om vergunning ingevolge de NB-wet worden betrokken. Het bevoegde gezag ten aanzien van de NB-wetvergunning is Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant.

De locatie is gelegen op circa 2.500 meter van de Groote Beerze, die deel uitmaakt van het Habitatrichtlijngebied "Kempenland". Op 3.500 meter van de locatie is de Neterselse Heide gelegen, die deel uitmaakt van hetzelfde Habitatrichtlijngebied. Dit Habitatgebied doorloopt momenteel een procedure voor vaststelling als Natura 2000-gebied.

Voor de activiteit is hierdoor mogelijk een vergunning ingevolge de NB-wet vereist.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Vanuit de inrichting wordt geen afvalwater geloosd op het oppervlaktewater. Derhalve is van een vergunningplicht ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren geen sprake. Waterschap De Dommel heeft dit schriftelijk bevestigd. Dit schrijven is als bijlage aan deze startnotitie toegevoegd.

3.5. Tijdsplanning

Voor het totale project is een tijdsplanning gemaakt. Hierbij hebben de wettelijke termijnen die bij de verschillende procedures gelden als leidraad gediend. De uiteindelijke datum waarop daadwerkelijk met de bouw kan worden begonnen is afhankelijk van de mate waarin deze termijnen kunnen worden nageleefd.

Tabel 4.1: Tijdsplanning

Tijdstip/periode	Actie
December 2007	Indienen startnotitie bij Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Januari 2008	Bekendmaking ontvangst startnotitie door Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Februari 2008	Indienen inspraakreacties/adviezen
Februari 2008	Uitbrengen adviezen door Commissie m.e.r., adviseurs, etc.
Maart 2008	Vaststelling richtlijnen inzake inhoud MER door bevoegd gezag
Maart 2008 – juli 2008	Opstellen en indienen milieueffectrapport door initiatiefnemer
Maart 2008 – juli 2008	Vooroverleg tussen bevoegd gezag en initiatiefnemer (inzake vergunningen Wet milieubeheer en herziening bestemmingsplan)
Juli 2008	Indienen aanvraag milieuvergunning en partiële herziening bestemmingsplan door initiatiefnemer
Juli 2008 – augustus 2008	Beoordeling aanvaardbaarheid MER door bevoegd gezag
Augustus 2008	Publicatie MER door bevoegd gezag
September 2008 - oktober 2008	Inbrengen schriftelijke opmerkingen m.b.t. MER
November 2008	advies commissie m.e.r. over volledigheid en kwaliteit van MER;
December 2008	- bekendmaking aanvraag en ontwerp-beschikking Wet milieubeheer - ter visielegging ontwerp-bestemmingsplan
December 2008 – januari 2009	- indienen zienswijzen tegen ontwerp-beschikking - indienen zienswijzen tegen ontwerp-bestemmingsplan
Februari 2009	- bekendmaking beschikking Wet milieubeheer - vaststellen bestemmingsplan

Overleg met de bevoegde gezagen (gemeente en provincie) loopt als een rode draad door deze planning heen. Afstemming van de verschillende procedures en besluiten op elkaar is van groot belang.

4. EERDER GENOMEN BESLUITEN VAN OVERHEIDSORGANEN

Het bevoegd gezag bij besluiten rondom veehouderijen is in de meeste gevallen het college van burgemeester en wethouders. Slechts onder bepaalde omstandigheden is gedeputeerde staten van een provincie bevoegd gezag. Hierbij moet worden gedacht aan opslag of verwerking van grotere hoeveelheden bijproducten, coproducten of mest.

Tevens worden door provincies en de rijksoverheid besluiten genomen die dienen als beleidskader voor gemeentelijke besluiten.

De Raad van de Europese Unie heeft een aantal richtlijnen vastgesteld die rechtstreeks werkende bepalingen bevatten. De lagere overheden moeten bij hun besluitvorming rekening houden met deze bepalingen.

4.1. Europees beleid

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door in de richtlijn aangewezen activiteiten. Als zodanig zijn aangewezen "installaties" (gehele inrichting) in de intensieve veehouderij met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee, of meer dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens (>30 kg) of meer dan 750 plaatsen voor zeugen.

De gewenste activiteit heeft betrekking op de realisatie van twee bedrijven, met elk meer dierplaatsen dan de hierboven genoemde aantallen. Gelet hierop is de Richtlijn nr.96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging van toepassing.

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn; vanaf 31 oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Wet milieubeheer, de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en het Inrichtingen- en Vergunningen besluit (Stb. 1997, 418).

Deze richtlijn bepaalt onder andere dat vergunningen voor de industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen, met name door toepassing van beste beschikbare technieken (BBT of BAT). Hierbij dient rekening te worden gehouden met de technische kenmerken van de installatie en de geografische ligging alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden.

Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG, 2 april 1979) heeft tot doel alle, in het wild levende vogelsoorten op Europees grondgebied van de lidstaten in stand te houden (art. 1 lid 1 VR). Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het Europees grondgebied van alle lidstaten.

Na de publicatie van deze richtlijn in 1979 kregen de lidstaten twee jaar de tijd om de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te laten treden om aan de bepalingen en dus de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen. Bij dit laatste gaat het globaal om twee zaken: enerzijds het implementeren van de richtlijnen binnen de Nederlandse regelgeving en anderzijds de aanwijzing van de speciale beschermingszones (art. 4 lid 1 VR). Ten behoeve van de soortenbescherming zijn de Natuurbeschermingswet, de Vogelwet, de Jachtwet en het Besluit ontheffingen en vrijstellingen Natuurbeschermingswet aangepast.

In Vogelrichtlijngebieden en voor gebieden waar sprake is van overlap tussen een Vogelrichtlijngebied en een Habitatrichtlijngebied is het verboden om projecten en/of handelingen te realiseren, die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen kunnen leiden tot een verslechtering van het gebied danwel een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is

aangewezen. Voor deze gebieden geldt een vergunningplicht ingevolge de Natuurbeschermingswet.

Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG, 21 mei 1992) richt zich op de biologische diversiteit door instandhouding van de natuurlijke habitat en wilde flora en fauna na te streven. Centraal staat daarbij het behoud en herstel van deze natuurlijke habitat en wilde dier- en plantsoorten van gemeenschappelijk belang. Hiervoor wordt een Europees ecologisch netwerk gevormd door middel van de aanwijzing van speciale beschermingszones (Natura 2000, art. 3 HR). Daarnaast regelt de Habitatrichtlijn ook soortenbescherming.

De Habitatrichtlijngebieden zijn, in afwijking van de vogelrichtlijngebieden, nog niet aangewezen en hebben daarom nog geen definitieve status. Op grond van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrichtlijn moeten de lidstaten passende maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten niet verslechterd en er geen storende factoren met significante effecten optreden. In het derde lid wordt bepaald dat voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met -of nodig is voor- het beheer van het gebied, maar wel significante gevolgen kan hebben, een passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied moet worden gemaakt. Wanneer er sprake is van mogelijke significante gevolgen wordt een vergunning slechts verleend indien met zekerheid vaststaat dat die handelingen de natuurlijke kenmerken van het gebied niet aantasten, tenzij dwingende redenen van groot openbaar belang tot het verlenen van een vergunning noodzakelijk zijn.

Voor gebieden of delen van gebieden die uitsluitend zijn aangemeld als Habitatrichtlijngebied geldt, tot de inwerkingtreding van een voorgenomen wetswijziging of tot het moment dat de habitatrichtlijngebieden zijn aangewezen, nog geen vergunningplicht op basis van de Natuurbeschermingswet 1998. Dat betekent dat toetsing voor deze gebieden in het kader van een andere wettelijke vergunningprocedure dient plaats te vinden (bijvoorbeeld de Wet Milieubeheer) waardoor de gemeente, het waterschap of de Provincie bevoegd gezag kan zijn.

4.2. Nationaal beleid

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer stelt regels ten aanzien van het uitoefenen van bedrijfsmatige activiteiten, ter voorkoming of beperking van mogelijke gevolgen voor het milieu. De Wet milieubeheer zelf is een kaderstellende wet met een algemeen karakter. Tal van andere wetten en ministeriële regelingen zorgen voor een nadere invulling.

De Wet milieubeheer is onder meer de juridische basis voor regelgeving rond de vergunningplicht voor inrichtingen (hoofdstuk 8), milieu-effectrapporten (hoofdstuk 7), milieuplannen (hoofdstuk 4) en afvalstoffen (hoofdstuk 10).

Inrichtingen- en vergunningbesluit

Het inrichtingen- en vergunningbesluit is het uitvoeringsbesluit waarmee wordt bepaald wanneer sprake is van een inrichting, die onder de werkingssfeer van de Wet milieubeheer valt, en welke overheid het bevoegd gezag is.

Besluit mer

In hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer zijn algemene bepalingen opgenomen ten aanzien van milieueffectrapportages. De details worden geregeld in het Besluit milieu-effectrapportage. Zo is de m.e.r.-procedure grotendeels in het Besluit mer bepaald, en zijn in bijlage C en D de m.e.r.-plichtige en m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten opgesomd.

Wet ammoniak en veehouderij

Het exclusieve toetsingskader voor ammoniakemissies vanuit stallen is de Wet ammoniak en veehouderij (Wav). De wet bevat regels aangaande (de gevolgen van) ammoniakemissies van veehouderijen.

In deze wet worden voornamelijk regels gesteld voor bedrijven die zijn gelegen in of op minder dan 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied.

Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen

Het generieke emissiebeleid krijgt vorm in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen. Dit besluit is in december 2005 gepubliceerd, en in maart 2007 is een ontwerp-besluit tot wijziging gepubliceerd. Het besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

In dit Besluit worden maximale emissiewaarden vastgesteld, waaraan stallen moeten voldoen. Er wordt onderscheid gemaakt tussen bestaande stallen en nieuw- of verbouw van stallen. Nieuw te bouwen stallen en te verbouwen stallen moeten per direct voldoen aan de maximale emissiewaarde, voor bestaande stallen geldt een overgangstermijn. Ook wordt in dit Besluit een nadere invulling gegeven aan de begrippen BBT/BAT en "intern salderen".

Dit beleid moet ervoor zorgen dat de totale ammoniakemissie vanuit stallen vermindert, zodat ook de achtergronddepositie lager wordt.

Wet geurhinder en veehouderij

Sinds 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) van toepassing.

De Wgv gaat uit van een berekening van een geurcontour middels een computermodel (V-Stacks-vergunning). De grootte van deze contour wordt bepaald door een ter plaatse geldende norm.

Deze norm kan door de gemeente (binnen een bepaalde bandbreedte) worden bepaald, de standaardnorm voor gevoelige objecten (in concentratiegebieden) binnen de bebouwde kom is 3 OU_E/m³ lucht, voor objecten buiten de bebouwde kom is deze norm 14 OU_E/m³ lucht.

Het wijzigen van de norm moet de gemeente doen via een verordening. De gemeenten Reusel-De Mierden en Bladel treffen op dit moment de voorbereidingen voor het vaststellen van deze norm.

De gemeente Reusel-De Mierden heeft voor haar totale grondgebied een aanhoudingsbesluit genomen. Dit aanhoudingsbesluit strekt ertoe, dat vergunningaanvragen worden aangehouden in afwachting van die verordening. Indien binnen een jaar na de datum van inwerkingtreding geen ontwerp voor de verordening bij de raad aanhangig is gemaakt, vervalt het aanhoudingsbesluit.

Besluit emissie-eisen stookinstallaties

De mestverwerkingsinstallatie wordt uitgevoerd met een warmtekrachtinstallatie. Op dergelijke installaties is, afhankelijk van het vermogen, het Besluit emissie-eisen stookinstallaties (Bees B) van toepassing.

In Bees B worden eisen gesteld aan de emissie van stikstofoxiden (NO_x) van stookinstallaties. De emissie-eisen zijn van toepassing als kolen, zware stookolie, gasolie of gasvormige brandstoffen worden gestookt in een stookinstallatie. Stookinstallaties in de zin van Bees B zijn: ketelinstallaties, gasturbines, gasturbine-installaties en zuigermotoren. In de meeste gevallen betreft het grote verwarmingsketels en warmtekrachtinstallaties die worden toegepast in de glastuinbouw, de industrie en bij grote kantoorgebouwen of ziekenhuizen.

Op grond van het Bees B geldt naast de verplichting om aan de emissie-eis te voldoen, ook een verplichting om een meting uit te voeren. Uit de meting zal moeten blijken dat aan de emissie-eis wordt voldaan. De eisen van Bees B gelden rechtstreeks en behoeven dus niet in de vergunning te worden opgenomen. Van deze eisen kan in een aantal gevallen conform Bees B worden afgeweken. In die gevallen dienen de betreffende afwijkende eisen wel in de vergunning te worden opgenomen.

De emissie-eisen zijn gebaseerd op de bestrijding van SO₂-, NO_x- en stofuitworp overeenkomstig de stand der techniek. Daar waar de stand der techniek niet eenduidig in eisen is vast te leggen, is bij de eis een bandbreedte aangegeven.

Besluit luchtkwaliteit 2005

Op 19 juli 2001 is het Besluit luchtkwaliteit (Blk) in werking getreden. Het Besluit luchtkwaliteit 2005 is een algemene maatregel van bestuur waarmee de Europese richtlijn op het gebied van grenswaarden voor diverse stoffen wordt geïmplementeerd. Het doel van het besluit is mensen te beschermen tegen risico's van luchtverontreiniging. Op grond van het besluit zijn regels en grenswaarden opgenomen concentraties van zwaveldioxide, stikstofdioxide en -oxiden, zwevende deeltjes (fijn stof), lood, koolmonoxide en benzeen.

Op landelijk niveau leveren fijn stof en stikstofdioxide knelpunten op. De overige stoffen waaraan getoetst moet worden volgens het Besluit Luchtkwaliteit 2005 voldoen normaliter aan het besluit.

Sinds 1 januari 2005 moet voor langdurige blootstelling van de bevolking voldaan worden een grenswaarde voor het jaargemiddelde van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Voor kortdurende blootstelling geldt een grenswaarde van $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ die niet vaker dan 35 dagen per kalenderjaar mag worden overschreden.

De zware industrie en het verkeer leveren de grootste bijdrage aan de emissie van fijnstof. Ook wordt de fijnstofconcentratie in het oosten en zuiden van het land voor een groot deel veroorzaakt door bronnen in het aangrenzende buitenland. Ook de landbouw is verantwoordelijk voor een deel van de fijnstofemissies, maar in vergelijking met verkeer en industrie is deze bijdrage erg klein. De intensieve veehouderij is verantwoordelijk voor slechts 1,5% van de totale fijnstofconcentratie.

Het Besluit luchtkwaliteit kent, naast een norm voor de jaargemiddelde fijnstofconcentratie, tevens een grenswaarde voor de daggemiddelde fijnstofconcentratie. Per jaar mag de daggemiddelde fijnstofconcentratie niet meer dan 35 dagen boven de $50 \mu\text{g}/\text{m}^3$ uitkomen. Deze grenswaarde komt overeen met een jaargemiddelde fijnstofconcentratie van $32 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (Milieu- en Natuurplanbureau, 2006).

In 2005 bedroeg de jaargemiddelde fijnstofconcentratie $26 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Gelet hierop wordt nu reeds voldaan aan de grenswaarde voor de daggemiddelde fijnstofconcentratie.

Alleen in de stedelijke regio's ligt de fijnstofconcentratie boven de normen. De verwachting voor 2010 is dat alleen in deze regio's de normen worden overschreden.

De afname is te verklaren door het naijleffect van tal van generieke maatregelen die sinds het begin van de jaren '90 zijn doorgevoerd. Ook de technologische vooruitgang heeft geleid tot een verlaging van de uitstoot van fijnstof.

Regeling aanwijzing BBT-documenten

Op 1 december 2005 is de Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren in werking getreden. De wijziging had als doel de verduidelijking in verband met de EG-richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC), onder andere door het begrip best beschikbare technieken (BBT) in de Wet milieubeheer op te nemen. Het bevoegd gezag dient de eisen in de milieuvergunning te baseren op BBT. In het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) worden een aantal aspecten opgesomd waarmee bij de vaststelling van BBT voor een inrichting rekening moet worden gehouden. Tevens worden de door de Europese Commissie bekendgemaakte BREF's (BBTreferentiedocumenten) die in een ministeriële regeling (de Regeling aanwijzing BBT-documenten) zijn aangewezen, genoemd als documenten waarmee bij het vaststellen van de voor een inrichting in aanmerking komende BBT rekening moet worden gehouden.

Ook voor intensieve pluimvee- of varkenshouderijen die onder de werking van de IPPC-richtlijn vallen, is er een BREF opgesteld (Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Pigs and Poultry, juli 2003). Deze is op 7 juli 2003 vastgesteld door de Europese Commissie. De BREF voor de intensieve veehouderij is inmiddels ook aangewezen in de regeling aanwijzing BBT-documenten. In deze regeling is de BREF Op- en overslag bulkgoederen als aanvullend document aangewezen.

De BREF voor de intensieve veehouderij behandelt de beste beschikbare technieken voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij onderverdeeld naar een aantal aspecten. Deze zijn:

1. Goede landbouwpraktijk in de intensieve varkens- en pluimveehouderij
2. Voerstrategieën voor pluimvee en varkens
3. Huisvestingssystemen
4. Water in de varkens- en pluimveehouderij
5. Energie in de varkens- en pluimveehouderij
6. Opslag van varkens- en pluimveemest
7. Behandeling van varkens- en pluimveemest op bedrijfsniveau
8. Het uitrijden van varkens- en pluimveemest

Niet al deze aspecten spelen een rol bij de vergunningverlening ingevolge de Wet milieubeheer.

In het BREF-document voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij zijn voor de huisvesting van varkens een groot aantal stalsystemen aangemerkt als best beschikbare techniek. De laatste jaren zijn er echter stalsystemen ontwikkeld, die nog niet in het BREF-document zijn vermeld, maar een aanzienlijke emissiereductie behalen. Wanneer ammoniakemissie van een dergelijk stalsysteem lager is dan de emissie van de systemen die in het BREF-document als BBT zijn aangemerkt, kunnen ook deze systemen als BBT worden beschouwd. Voorwaarde hierbij is uiteraard dat wordt gemotiveerd dat deze stalsystemen geen onoverkomelijke nadelige gevolgen heeft ten aanzien van andere aspecten.

Deze situatie doet zich voor bij luchtwassystemen. Omdat de betrouwbaarheid en andere nadelige zaken, zoals een hoog energieverbruik, een grote hoeveelheid afvalwater en zeer hoge aanschaf- en gebruikskosten, zich de laatste jaren positief hebben ontwikkeld, is de praktische toepasbaarheid aanmerkelijk vergroot. Rekening houdend met andere voordelen, zoals een aanmerkelijke reductie van geur en fijn stof, kunnen luchtwassystemen worden aangemerkt als BBT. Inmiddels is dit vaste jurisprudentie geworden (o.a. uitspraken 200409343/1 en 200609173/1).

In tabel 2 van het Besluit aanwijzing BBT-documenten zijn tevens een aantal Nederlandse informatiedocumenten opgesomd, waarmee bij de vergunningverlening rekening moet worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. De volgende documenten kunnen in meer of mindere mate van toepassing zijn op de inrichtingen:

- Circulaire energie in de milieuvergunning (VROM/EZ);
- Handreiking covergisting (Infomil);
- NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht (Infomil);
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (Infomil);
- PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen (VROM);
- Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij.

Handreiking industrielawaai en vergunningverlening

Ten aanzien van geluid ontbreekt een wettelijk toetsingskader, ten aanzien van geluid geproduceerd door inrichtingen. In de plaats hiervan is de handreiking industrielawaai en vergunningverlening opgesteld, waarin een systematiek is vastgelegd ter voorkoming en beperking van hinder door industrielawaai. De handreiking vervangt de Circulaire Industrielawaai 1979. Door jurisprudentie is deze handreiking in de loop der jaren geëvolueerd tot een instrument, dat vergelijkbaar is met een wettelijk toetsingskader.

De Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR)

In de 'Nederlandse emissierichtlijn Lucht (NeR) zijn regels gesteld ten aanzien van luchtverontreiniging. Ook de NeR heeft in de loop van de jaren een vaste lijn in de jurisprudentie tot stand gebracht.

De NeR bevat concentratie-eisen voor groot aantal stoffen en is bedoeld als richtlijn voor het opstellen van vergunningsvoorschriften met betrekking tot luchtmissies.

Richtlijn Mestverwerkingsinstallaties en Handreiking (co)-vergisting van mest

In april 2005 heeft Infomil de Handreiking (co)-vergisting van mest gepubliceerd. Deze is inmiddels opgenomen in de Regeling aanwijzing BBT-documenten. Eerder verscheen in februari 2001 de Richtlijn Mestverwerkingsinstallaties. De documenten geven een overzicht van de regelgeving die van belang is bij de vergunningverlening voor mestvergistingsinstallaties.

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB)

De Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB) is ontwikkeld om de uitvoering van het bodembeschermingsbeleid bij bedrijfsmatige activiteiten te ondersteunen. Dit beleid is erop gericht om door een doelmatige combinatie van maatregelen en voorzieningen een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren.

Indien sprake is van een bodembedreigende situatie kan het bevoegd gezag preventieve bodembeschermende voorzieningen en maatregelen voorschrijven.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

De Wet verontreiniging oppervlakte wateren (Wvo) heeft als doel het bestrijden en voorkomen van verontreiniging van het oppervlaktewater. Voor het direct lozen van afvalwater en/of verontreinigende of schadelijke stoffen op het oppervlaktewater is een vergunning in het kader van deze wet vereist. Tevens zijn er in een Besluit een aantal categorieën van inrichtingen aangewezen die Wvo-vergunningplichtig zijn als ze indirect lozen (bijvoorbeeld via de gemeentelijke riolering). De Wvo-vergunning moet worden aangevraagd bij de waterkwaliteitsbeheerder.

Grondwaterwet

De grondwaterwet is het landelijke wettelijk kader, waarmee een doelmatig gebruik van grondwater wordt nagestreefd. Op basis van de Grondwaterwet kunnen provincies regels stellen ten aanzien van het onttrekken van grondwater, onder meer door een vergunningstelsel in het leven te roepen.

Reconstructiewet Concentratiegebieden (2002)

De Reconstructiewet Concentratiegebieden en de hierbij behorende Rijksuitgangspuntennotitie bieden het wettelijk kader voor de planvorming en uitvoering van de reconstructieplannen. De Reconstructiewet is sinds 1 april 2002 in werking. In de reconstructiewet is vastgelegd waar het reconstructieplan aan moet voldoen. Het Rijkskader Reconstructieplannen wordt door het Rijk gebruikt bij de toetsing van de reconstructieplannen.

Uit oogpunt van economie, milieu, landschappelijke kwaliteit en infrastructuur (verkeer, water, energie, logistiek) dienen de verschillende functies van het buitengebied middels een integrale zonering opnieuw te worden gerangschikt. Ten aanzien van de landbouw streeft het rijk onder meer naar bundeling van de niet-grondgebonden en/of kapitaalsintensieve landbouw in landbouwwontwikkelingsgebieden (LOG's). De LOG's zijn duurzaam ingerichte en landschappelijk goed ingepaste gebieden. Ze bieden ruimte voor nieuwvestiging en uitbreiding van bedrijven in een specifieke sector of een combinatie van sectoren.

De provincies dienen dergelijke gebieden aan te wijzen en in hun streekplan te begrenzen, daarbij de uitgangspunten van het Rijkskader Reconstructieplannen te hanteren en de ontwikkeling van niet-grondgebonden en/of kapitaalsintensieve landbouw erbuiten af te remmen. Het ruimtelijk beleid is erop gericht de kracht van de bestaande LOG's te versterken en de daarvoor benodigde ruimte te behouden. Het rijk toetst of provincies de bovenstaande uitgangspunten in het streekplan verwerkt.

Nota Ruimte

Op 23 april 2004 heeft het kabinet deze Nota Ruimte vastgesteld en aansluitend op 27 april ter behandeling aan de Tweede Kamer gezonden. Het ruimtelijk rijksbeleid is zoveel mogelijk ondergebracht in deze ene strategische nota op hoofdlijnen. De nota is gebaseerd op de beleidsvoornemens ('PKB-delen 1') van het Tweede Structuurschema Groene Ruimte (SGR2) en de Vijfde Nota over de Ruimtelijke Ordening.

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen voor de komende decennia. Het kabinet gaat daarbij uit van een dynamisch, op ontwikkeling gericht ruimtelijk beleid en een heldere verdeling van verantwoordelijkheden tussen rijk en decentrale overheden. Deze nota bevat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen. Er worden geen concrete beleidsbeslissingen genomen. Bij de doorvertaling in streek- en bestemmingsplan worden de uitgangspunten uit deze nota in acht genomen.

In het SGR2 staat het voornemen om de intensieve veehouderij te concentreren in perspectiefvolle gebieden. De landbouwonwikkelingsgebieden zoals opgenomen in de Reconstructiewet vallen onder deze perspectiefvolle gebieden. In deze gebieden is 'nieuwvestiging', hervestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven toegestaan.

Natuurbeschermingswet

In Staatsblad nr. 403, 1998 is de Natuurbeschermingswet 1998 gepubliceerd. De Natuurbeschermingswet maakt het mogelijk natuurmonumenten te beschermen door deze aan te wijzen als 'beschermd natuurmonument' of 'staatsmonument', en aan een zodanige aanwijzing bepaalde rechtsgevolgen te verbinden.

Onder natuurmonumenten verstaat de wet: terreinen of wateren, welke van algemeen belang zijn uit het oogpunt van natuurschoon of om hen natuurwetenschappelijke betekenis (art.1, sub b.). Tot natuurmonumenten kunnen ook landbouwgronden behoren. Dit geldt wanneer de in agrarisch gebruik zijnde percelen voldoende intrinsieke natuurwaarden bezitten of als deze percelen een integraal onderdeel uitmaken van het aangewezen natuurmonument.

Voor de gebieden die zijn aangewezen als beschermd- of staatsnatuurmonument geldt een verbod om zonder vergunning of in strijd met in de vergunning gestelde voorwaarden handelingen te verrichten, die schadelijk kunnen zijn voor het beschermd natuurmonument. De beschermde- of staatsnatuurmonumenten in de Brabant zijn: Dommelbeemden, Eendennest, Groot en Klein Meer, Hildsven, Kavelen, Kooibosje Terheijden en Zwartven. Ook voor die gebieden waar sprake is van overlap tussen een beschermd- of staatsnatuurmonument en een Habitatrictlijngebied geldt een vergunningplicht ingevolge de Natuurbeschermingswet. De gebieden waarvoor dit geldt zijn: Mispelindse en Neterselse Heide, Groot en Klein Meer, Beuven, Deurnse Peel (gedeelte De Bult) en Oeffeltermeent.

Flora- en Faunawet

De Flora- en faunawet is op 1 april 2002 in werking getreden. Deze wet regelt de wettelijke bescherming van in het wild levende planten en dieren. In de Flora- en faunawet is het soortenbeschermingsdeel van de Habitatrictlijn en Vogelrichtlijn geïmplementeerd.

Deze bescherming houdt onder meer in dat handelingen waarmee beschermde dieren worden verontrust, verjaagd, gevangen of gedood zijn verboden. Ook het verontrusten en beschadigen van rust- en voortplantingsplaatsen van beschermde dieren is verboden.

Een tweede uitgangspunt is dat op elke burger de plicht rust om voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende planten en dieren en hun directe leefomgeving. Dit houdt in dat ieder die weet of kan vermoeden dat door zijn handelen of het nalaten daarvan nadelige gevolgen voor planten of dieren kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten,

dan wel zich in te spannen om de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Verdrag van Malta

Het Europese Verdrag van Malta, ook wel Conventie van Valletta genoemd, beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt te beschermen. Het gaat bijvoorbeeld om grafvelden, gebruiksvoorwerpen en resten van woningen. Niet altijd weten archeologen precies waar dit soort erfgoed zich in de bodem bevindt. Ook worden archeologen vaak laat bij de ontwikkeling van plannen betrokken. Hierdoor wordt de aanwezigheid van archeologische waarden vaak pas ontdekt als projecten, zoals de aanleg van wegen of stadsvernieuwing, al in volle gang zijn. Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de uitvoering van projecten te beperken, wordt bij een hoge of middelhoge archeologische verwachtingswaarde vooraf onderzoek gedaan naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden.

Varkensbesluit

Het Varkensbesluit is een ministeriële regeling die is gebaseerd op de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren. In het Varkensbesluit zijn eisen vastgelegd, waaraan de huisvesting van varkens moet voldoen. Daarnaast worden regels gesteld ten aanzien van ingrepen bij dieren en het behandelen van dieren.

De huisvestingseisen in het Varkensbesluit hebben onder meer betrekking op de leefoppervlakte, het aandeel dichte vloer en de roostervloer. Daarnaast worden eisen gesteld aan zaken zoals afleidingsmateriaal, lichtintensiteit.

4.3. Provinciaal beleid

Streekplan

Op 22 februari 2002 hebben Gedeputeerde Staten van Noord Brabant het Streekplan "Brabant in Balans; Streekplan Noord-Brabant 2002" vastgesteld. In het streekplan zijn de bijzondere gebieden op provinciaal niveau verwerkt. In het streekplan worden de hoofdlijnen voor het ruimtelijke beleid in Brabant voor de komende 10 jaar uiteengezet. Hoofddoel van het Streekplan is zorgvuldiger ruimtegebruik.

Om de natuur voldoende ruimte te bieden is in het Streekplan Noord Brabant van 1992 de Groen Hoofdstructuur (GHS) ingevoerd. In Brabant in Balans blijft de GHS met enkele aanpassingen gehandhaafd. De GHS is een samenhangend netwerk van alle natuur- en bosgebieden, landbouwgronden en andere gebieden met bijzondere natuurwaarden en landbouwgronden met bijzondere potenties voor de ontwikkeling van natuurwaarden. In de GHS is op langere termijn alleen plaats voor natuur, grondgebonden landbouw, recreatie met een groen karakter en andere laag dynamische functies zoals bosbouw en waterbeheer. De contramale van de GHS is de AHS, zijnde de Agrarische Hoofdstructuur. In de AHS heeft landbouw de boventoon. Ook de AHS blijft met enkele aanpassingen gehandhaafd.

De GHS en de AHS, die samen het gehele buitengebied in de provincie omvatten, worden beschouwd als de twee hoofdzones in het buitengebied. De GHS bestaat uit twee zones, de GHS-landbouw en GHS-natuur en is één van de bouwstenen voor het nieuwe Streekplan dat in 2002 is vastgesteld.

De GHS-natuur bevat alle bos- en natuurgebieden ondergebracht met de ecologische verbindingszones daartussen, evenals de reservaatgebieden die zijn begrensd in het kader van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). De GHS-landbouw omvat alle landbouwgronden en andere gebieden met de meest bijzondere (potentiële) natuurwaarden. Hier vallen ook de beheersgebieden onder die zijn begrensd in het kader van de EHS. Ook de AHS bestaat uit twee subzones, namelijk de AHS-landbouw en de AHS-landschap. De AHS-landbouw bevat alle primaire landbouwgronden, en in deze gebieden staat de instandhouding en de versterking van de landbouw voorop. De AHS-landschap omvat alle landbouwgronden met bijzondere natuurwaarden

en de daarmee samenhangende landschapswaarden. Het bevat ook de landbouwgebieden die op zichzelf genomen geen bijzondere natuurwaarden bezitten, maar vanwege hun ligging ten opzichte van bos- en natuurgebieden en landbouwgronden met bijzondere natuurwaarden binnen een Regionaal natuur- en landschapselement zijn opgenomen.

Een bijzonder onderwerp in het streekplan is mestverwerking. In het verleden heeft de Gedeputeerde Staten beleidsuitgangspunten geformuleerd in de Leidraad Mest. Deze uitgangspunten zijn bij een herziening overgenomen in het streekplan.

Provinciale milieuverordening

In de Provinciale milieuverordening (PMV) is het Provinciaal milieubeleid vastgelegd. In de PMV zijn onder meer regels opgenomen ter bescherming van het grondwater met het oog op de waterwinning (begrenzing van zeer kwetsbare grondwaterbeschermingsgebieden met bijbehorende regelgeving). Tevens zijn in de PMV bijzondere gebieden begrensd (waaronder de zgn. stiltegebieden). Voor bepaalde activiteiten in gebieden die als zodanig begrensd zijn gelden in ieder geval aanvullende voorwaarden. In sommige gevallen zijn bepaalde activiteiten geheel verboden.

Andere thema's waarvoor in de PMV regels zijn opgenomen zijn onder meer de ongezuiverde lozingen op oppervlaktewater in kwetsbare gebieden, en voormalige stortplaatsen.

Reconstructieplan

Door de Provincie Noord-Brabant is het reconstructieplan Beerze-Reusel vastgesteld. Het Reconstructieplan biedt een kader voor een extra kwaliteitsimpuls om de opeenstapeling van problemen (onder meer veterinaire kwetsbaarheid, kwaliteitsvermindering door vermessing, verzuring, geuroverlast en verdroging) voortvarend en samenhangend aan te pakken en wel zodanig dat binnen twaalf jaar daadwerkelijk oplossingen voorhanden zijn. De Reconstructie moet leiden tot een goede ruimtelijke structuur met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie, water, milieu en infrastructuur. Ook is het de bedoeling een goed woon-, werk- en leefklimaat te creëren en de economische structuur te verbeteren. Waar nodig zal het instrument herverkaveling worden ingezet.

In het Reconstructieplan zijn gekwantificeerde doelen, maatregelen en voorzieningen opgenomen, met speciale aandacht voor de volgende samenhangende thema's:

- Toekomst voor intensieve veehouderij, natuur en landschap: naar een afwaartse beweging.
- Versterking van de economische vitaliteit van het landelijk gebied (landbouw en recreatie)
- Versterken van natuur en landschap.
- Naar een veerkrachtig watersysteem.
- Leefbare dorpen.

In de Reconstructiewet is bepaald dat bepaalde onderdelen van het Reconstructieplan rechtstreeks kunnen doorwerken in streekplannen en bestemmingsplannen. Provinciale Staten van Noord-Brabant heeft ervoor gekozen om de volgende zaken rechtstreeks te laten doorwerken:

- de begrenzing en werking van de landbouwonwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden (ofwel: de integrale zonering voor de intensieve veehouderij);
- de begrenzing en werking van het in te richten waterbergingsgebieden;
- de begrenzing en werking van de natte natuurparels en de 500 meter zones daaromheen.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft het Reconstructieplan Beerze-Reusel echter vernietigd voor zover het deze rechtstreekse doorwerking betreft (uitspraak d.d. 4 april 2007, nr. 200506283/1). De bepalingen werken hierdoor niet meer rechtstreeks door in een bestemmingsplan, wel worden de bepalingen in acht genomen bij planologische besluitvorming (bijvoorbeeld wijziging van het bestemmingsplan).

Verordening Waterhuishouding

In deze verordening heeft Provincie Noord-Brabant regelgeving inzake het onttrekken van grondwater vastgelegd. Voor het onttrekken van grondwater geldt een vergunningplicht bij een capaciteit van meer dan 10 m³ per uur, of een onttrekkingsdiepte van meer van 30 meter.

4.4. Gemeentelijk Beleid

Bestemmingsplan buitengebied

In een bestemmingsplan zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van over het gebruik van de grond en de opstallen en de bouwmogelijkheden van de grond. Een bestemmingsplan heeft 2 functies; een functie om de ruimte te beheren en een tweede functie om een gebied te ontwikkelen.

Het bestemmingsplan is een juridisch bindend toetsingskader. De mogelijkheden en beperkingen die het bestemmingsplan kent, zijn van toepassing op het gebruik van gronden en opstallen, en op de bouwmogelijkheden.

Gevolg van de rechtstreekse doorwerking van het reconstructieplan in het bestemmingsplan was, dat de bebouwingsbepalingen die voortvloeien uit het reconstructieplan zouden prevaleren boven de voorschriften uit het bestemmingsplan. De eerder genoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake het Reconstructieplan Beerze-Reusel heeft hier een stokje voor gestoken.

Gemeentelijke verordening op grond van de Wet geurhinder en veehouderij

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) in werking getreden. Uitgebreide informatie over deze wet is terug te vinden in hoofdstuk 4.2 van deze startnotitie.

De gemeenteraad heeft op grond van deze wet de bevoegdheid om een verordening op te stellen, waarin voor sommige gebieden afwijkende normen worden vastgelegd. Deze normen kunnen zowel naar boven als naar beneden toe afwijken ten opzichte van de standaardnorm uit de Wgv. Op dit moment is nog niet duidelijk in welke mate de gemeenteraad van Reusel-De Mierden gebruik gaat maken van haar bevoegdheden de norm aan te passen. Volgens de laatste mondelinge mededelingen van de zijde van de gemeente is recentelijk een zogenaamde Quicksan uitgevoerd, en is nu een raadsvoorstel in voorbereiding. Naar verwachting wordt dit raadsvoorstel over enkele maanden behandeld

Om eventuele ongewenste ontwikkelingen te voorkomen kan de gemeenteraad tevens besluiten dat vergunningaanvragen in afwachting van die verordening worden aangehouden. Dit aanhoudingsbesluit geldt voor maximaal een jaar.

De gemeenteraad van Reusel-De Mierden heeft op 12 februari 2007 het aanhoudingsbesluit gepubliceerd. Totdat het aanhoudingsbesluit is vervallen dienen in gehele gemeente aanvragen om milieuvergunning voor uitbreiding van intensieve veehouderijen te worden aangehouden.

4.5. Beleid vanuit het Waterschap

Keur

De locatie is gelegen in het stroomgebied van Waterschap De Dommel. Het waterschap heeft in haar Keur regels vastliggen die betrekking hebben op de waterhuishouding en -kwaliteit.

De keur bevat regels met daarin verboden en verplichtingen ten aanzien van water. zoals het graven, dempen en verleggen van waterlopen, het leggen , verplaatsen of weghalen van duikers, stuwen, bruggen e.d.

Ook kent de Keur een vergunningen- en ontheffingenstelsel voor activiteiten die de grondwaterstand kunnen beïnvloeden, zoals het aanleggen van drainage of verharding.

Omdat de activiteit een toename van daken en verharding met zich meebrengt, is een Keurvergunning vereist.

Wvo-vergunning

Het waterschap is het bevoegd gezag ten aanzien van vergunningen ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Via de Wvo-vergunning kan het waterschap verontreinigingen van het oppervlaktewater reguleren, door voorwaarden ten aanzien van het lozen van afvalwater te stellen.

Voor een aantal activiteiten gelden algemene regels, bijvoorbeeld in het kader van het Lozingenbesluit veehouderij en open teelt. In de plaats van een vergunningplicht geldt er dan een meldingsplicht.

Vanuit de inrichting vinden geen lozingen van afvalwater plaats op het oppervlaktewater. Om deze reden is geen vergunning ingevolge de Wvo vereist. Waterschap De Dommel heeft dit schriftelijk bevestigd. Dit schrijven is als bijlage aan deze startnotitie toegevoegd.

Zoekgebieden waterberging

Op 14 februari 2007 heeft het Algemeen bestuur van Waterschap De Dommel besloten de Keur op de waterberging Waterschap De Dommel 2007 en de Verordening nadeelcompensatie waterberging Waterschap De Dommel 2007 vast te stellen.

Vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Waterwet heeft Waterschap De Dommel ervoor gekozen om een aparte keur te maken om waterberging te kunnen realiseren. Via een gedoogplicht in een keur op de waterberging wordt een titel voor waterberging verkregen voor gronden die daartoe ruimtelijk zijn bestemd, of als zodanig in de legger zijn geregistreerd als waterbergingsgebied. Het waterschap is bezig met het maken van deze legger.

5. HUIDIGE SITUATIE VAN DE OMGEVING

Om de milieueffecten van de voorgenomen activiteit te kunnen beoordelen is een onderzoek naar de bestaande toestand van het milieu vereist. Het gaat daarbij met name om die aspecten waarop de voorgenomen activiteit van invloed is. In het MER worden in ieder geval de volgende aspecten onderzocht, en daarom wordt tevens de huidige situatie ten aanzien van deze aspecten in beeld gebracht:

- emissies naar de lucht (m.n. ammoniak, geur en fijn stof)
- emissies naar bodem en grondwater
- emissies naar oppervlaktewater
- energiegebruik
- geluidsbelasting
- verkeersbewegingen van en naar de inrichting
- landschap
- natuur
- externe veiligheid en calamiteiten

Van een aantal aspecten is de huidige situatie van de omgeving vastgelegd in een concreet besluit, zoals een begrenzing van een gebied. Daar waar mogelijk, en indien relevant voor de MER, zijn deze aspecten in dit hoofdstuk nader beschouwd.

5.1. Huidige milieuvergunning

Momenteel wordt op de locatie Bladelsedijk 8 een veehouderij geëxploiteerd met in totaal 110 vleesstieren van 6 tot 24 maanden, 20.000 vleeskuikens (overige huisvestingssystemen) en 800 vleesvarkens (gedeeltelijk roostervloer, hokoppervlak maximaal 0,8 m² per dier).

Voor deze aantallen dieren heeft het college van Burgemeesters en Wethouders van Reusel-De Mierden op 14 maart 2000 een vergunning verleend ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. In de onderstaande tabel is een overzicht weergegeven van de vergunde dieren aantallen en de bijbehorende ammoniak en geuruitstoot. De inrichting is geheel conform de vergunning gerealiseerd en in werking gebracht.

Tabel 5.1: Geur- en ammoniakemissie van de huidige, vergunde situatie

Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaats-en	Ammoniak		Stank (mve)	
			Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	OUE/ dier/ seconde	Totaal OUE
vleesstieren van 60 tot 24 maanden	110	110	7,2	792,0	35,6	3.916,0
Vleeskuikens, overige huisvestingssystemen	20.000	20.000	0,08	1.600,0	0,2	4.800,0
Vleesvarkens, gedeeltelijk rooster, hokopp. < 0,8 m ²	800	800	2,5	2.000,0	23,0	18.400,0
			totaal NH₃	4.392,0	totaal OUE	27.116,0

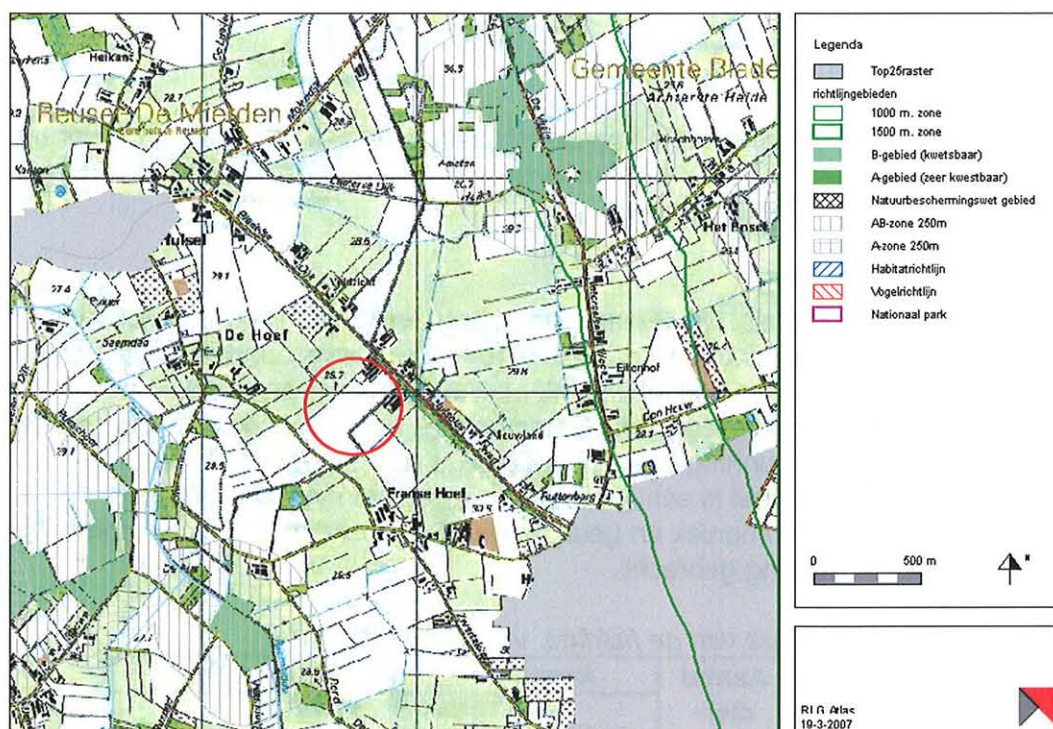
5.2. Wet ammoniak en veehouderij

Tot voor kort waren gebieden aangemerkt als kwetsbaar wanneer ze waren gelegen in de EHS, en onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van het vervallen van de Interimwet ammoniak en veehouderij als voor verzuring gevoelig waren aangemerkt krachtens artikel 1, eerste lid, van die wet. De Provincie Noord-Brabant heeft een signaleringskaart uitgebracht, waarop de voor verzuring gevoelige gebieden zijn ingetekend.

Op 1 mei 2007 is een wijziging van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) in werking getreden. Met deze wijzigingen heeft Provinciale Staten de verplichting gekregen om de gebieden aan te wijzen die als zeer kwetsbaar worden aangemerkt. Tot het moment dat deze aanwijzing heeft plaatsgevonden gelden de gebieden die oorspronkelijk als zeer kwetsbaar zijn aangeduid. Aanwijzing van een gebied als zeer kwetsbaar dat kleiner is dan 50 ha vindt slechts plaats indien het een gebied met zeer grote natuurwaarden betreft.

De inrichting is gelegen op meer dan 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied. Het betreft het bosgebied dat is gelegen ten zuid-westen van de inrichting (een bosgebied nabij de Raamloop); de afstand tot dit gebied bedraagt ruim 750 meter.

figuur 5.1: kwetsbare en zeer kwetsbare gebieden in de directe omgeving

In de onderstaande tabel zijn alle omliggende kwetsbare en zeer kwetsbare weergegeven.

Tabel 5.2: zeer kwetsbare gebieden

Gebied	afstand
bosgebied nabij de Raamloop	± 750 meter (ten zuid-westen)
bosgebied rondom De Muilen	± 1.000 meter (ten noord-oosten)
bosgebied nabij Het Bosch	± 2.000 meter (ten oosten)
bosgebied nabij de Rouwenbocht	± 1.500 meter (ten zuid-westen)
De Molenheide	± 2.000 meter (te westen)
De Vloed	± 2.600 meter (ten oosten)

Naast bovengenoemde gebieden zijn in de directe omgeving een aantal kleinere bosgebiedjes gelegen. Ofschoon deze wel deel uitmaken van de provinciale EHS (zie paragraaf 5.5), zijn deze niet aangemerkt als zeer kwetsbaar, aangezien ze al niet waren aangemerkt als voor verzuring gevoelig ingevolge de toenmalige Interimwet ammoniak en veehouderij.

5.3. Integrale Zonering Intensieve Veehouderij Reconstructieplan

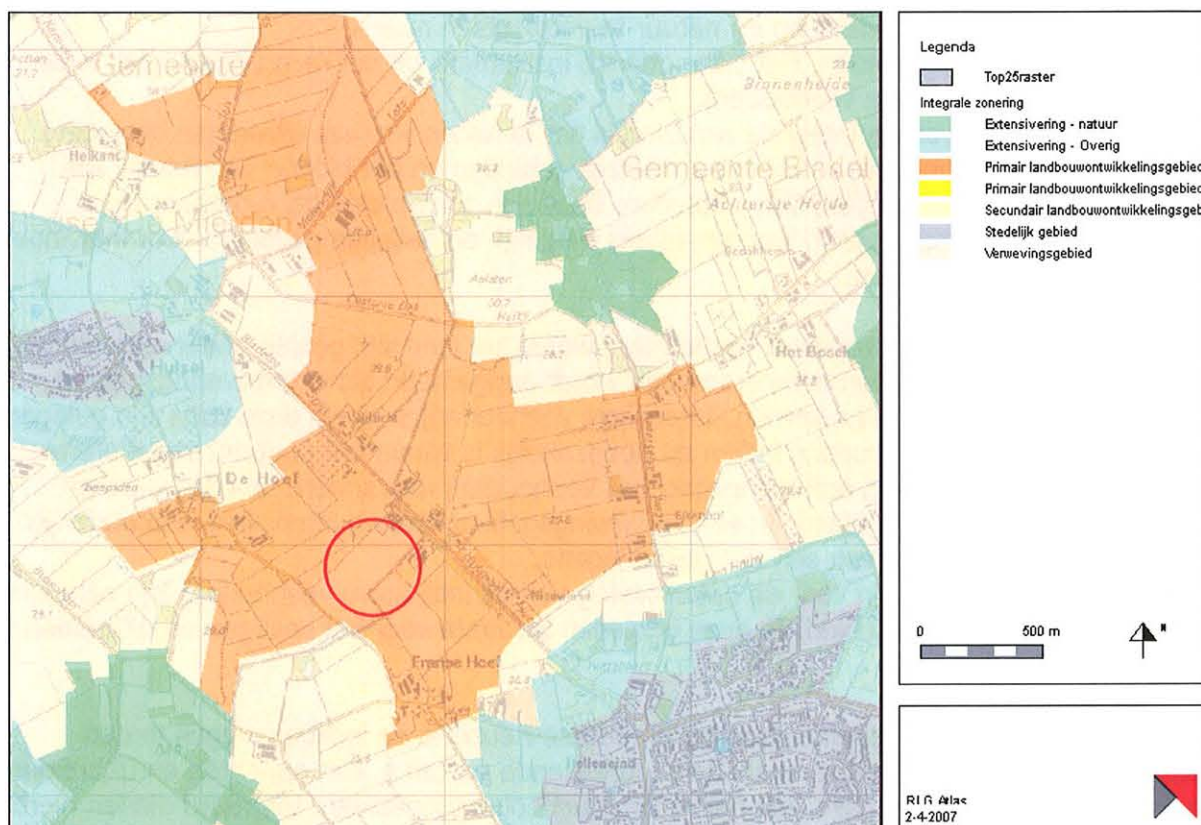
Het Reconstructieplan Beerze-Reusel heeft onder meer als doelstelling de intensieve veehouderijen die zijn gevestigd nabij woonkernen en natuur te verplaatsen naar landbouwontwikkelingsgebieden. Het belangrijkste instrument uit het reconstructieplan is de integrale zonering intensieve veehouderij.

Het uiteindelijke doel van de integrale zonering is het bereiken van een afwaartse beweging van de intensieve veehouderij uit de extensiveringsgebieden en het bieden van ruimte aan verplaatsers in de daarvoor geschikte gebieden. Door een zorgvuldige gebiedszonering in combinatie met flankerend beleid worden zoveel mogelijk de nadelige gevolgen voor individuele belanghebbenden voorkomen.

Met de integrale zonering intensieve veehouderij wordt het landelijk gebied onderverdeeld in 3 zones. Natuurgebieden en een zone eromheen wordt aangemerkt als extensiveringsgebied, evenals een zone rondom woonkernen. Intensieve veehouderijen die in deze zone zijn gelegen mogen niet uitbreiden, behoudens indien dit noodzakelijk is vanuit het oogpunt van dierenwelzijn. Gebieden waar sprake is van een mengeling van veehouderij met andere functies worden aangemerkt als verwevingsgebied. In een verwevingsgebied kunnen intensieve veehouderijen zich ontwikkelen, mits sprake is van een duurzame locatie.

De gebieden die geschikt zijn voor de ontwikkeling van de intensieve veehouderij zijn aangemerkt als landbouwontwikkelingsgebied. In deze gebieden is ruimte voor het vestigen en uitbreiden van intensieve veehouderijen.

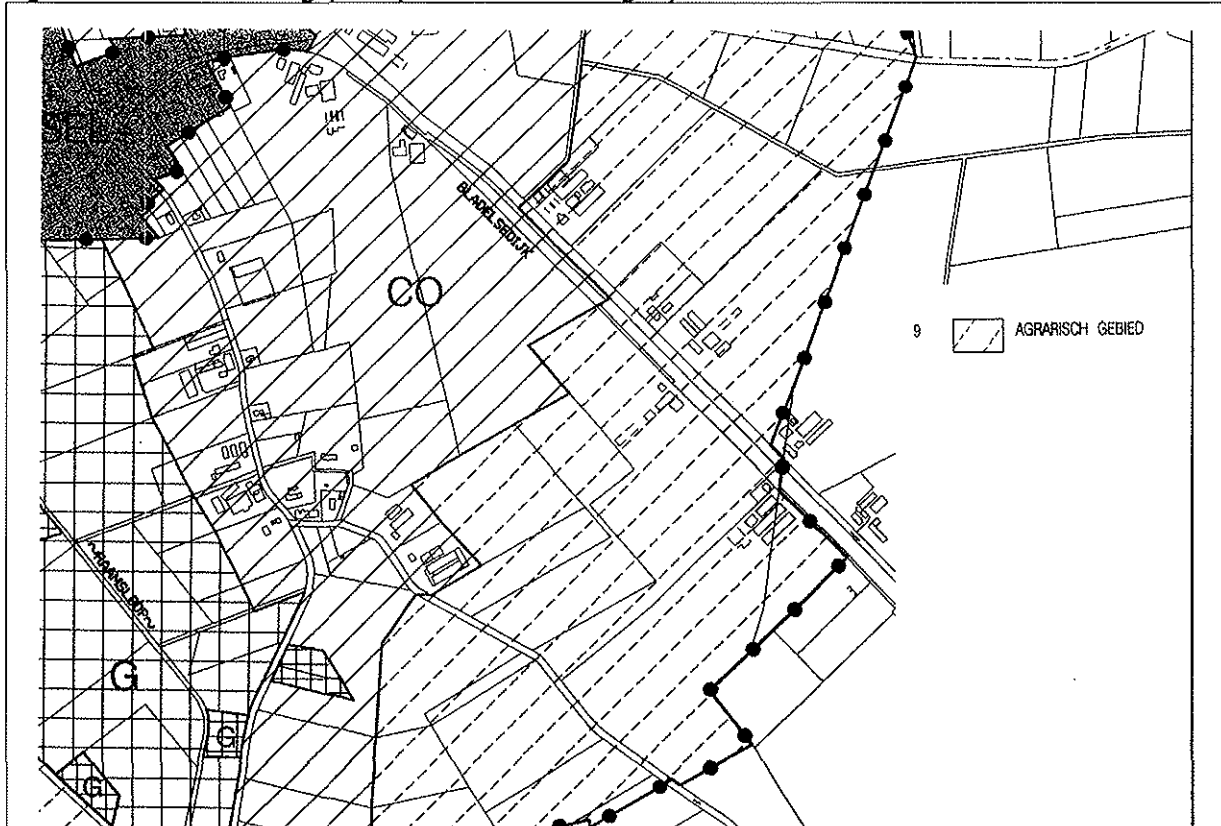
Volgens plankaart 2 van het reconstructieplan Beerze-Reusel is de locatie gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, evenals de aangrenzende percelen. Het oprichten en uitbreiden van de varkenshouderijen is op basis van het reconstructieplan toegestaan. Uiteraard dienen hierbij wel een aantal voorwaarden in acht te worden genomen. Zo heeft de Provincie Noord-Brabant als voorwaarde gesteld dat nieuwvestiging van intensieve veehouderij ten behoeve van een verplaatsing van een bedrijf uit een extensiveringsgebied mogelijk is.

Figuur 5.2: Plankaart 2 van het Reconstructieplan

5.4. Bestemmingsplan

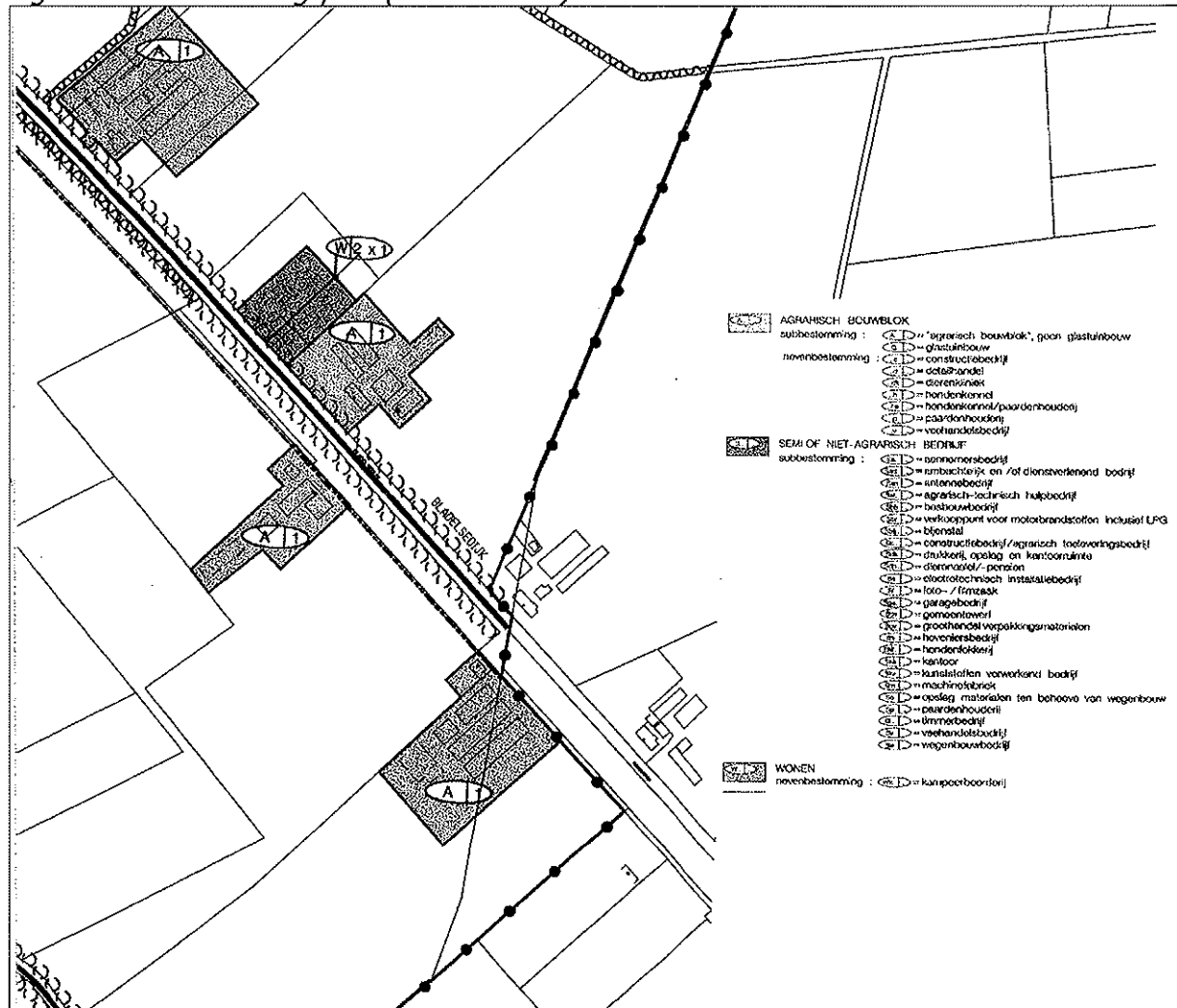
Op 31 augustus 1998 heeft de gemeenteraad van Reusel-De Mierden het bestemmingsplan "buitengebied '98" vastgesteld. In dit bestemmingsplan zijn de hoofdbestemmingen en de detailfuncties van het perceel vastgelegd.

Onderstaand figuur is een uitsnede van plankaart 1 van het bestemmingsplan. Op deze kaart zijn de hoofdbestemmingen weergegeven. Het betreffende perceel en haar omgeving is hierop aangemerkt als agrarisch gebied.

Figuur 5.3: Bestemmingsplan (hoofdbestemmingen)

Op plankaart 2 zijn de detailfuncties weergegeven. Figuur 5.3 is een uitsnede van deze kaart. Ter plaatse van het bestaande agrarische bedrijf is in het bestemmingsplan een agrarisch bouwblok toegekend. Binnen dit agrarisch bouwblok is de uitoefening van een agrarisch bedrijf en het oprichten van daarmee verband houdende bebouwing toegestaan.

Figuur 5.4: Bestemmingsplan (detailfuncties)

5.5. Ecologische Hoofdstructuur

Natuurgebieden in Nederland zijn versnipperd. Ze hebben onvoldoende ruimtelijke samenhang en verbinding. De ecologische hoofdstructuur (EHS) is bedoeld om de natuurgebieden te vergroten en met elkaar te verbinden. Daardoor ontstaat een betere ruimtelijke samenhang tussen de populaties van planten en dieren en zijn de gebieden beter bestand tegen negatieve (milieu)invloeden van buitenaf.

De EHS is een netwerk van gebieden in Nederland waar de natuur (plant en dier) in feite voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en dieren in geïsoleerde gebieden uitsterven en dat de natuurgebieden hun waarde verliezen. De EHS kan worden gezien als de ruggengraat van de Nederlandse natuur. De breedte en de inrichting van de ecologische verbindingzones is afhankelijk van de natuurfuncties die zij moeten invullen.

De EHS bestaat uit:

- Bestaande natuurgebieden, reservaten en natuurontwikkelingsgebieden en robuuste verbindingen.
- Landbouwgebieden met mogelijkheden voor agrarisch natuurbeheer (beheersgebieden).
- Grote wateren (zoals de kustzone van de Noordzee, het IJsselmeer en de Waddenzee).

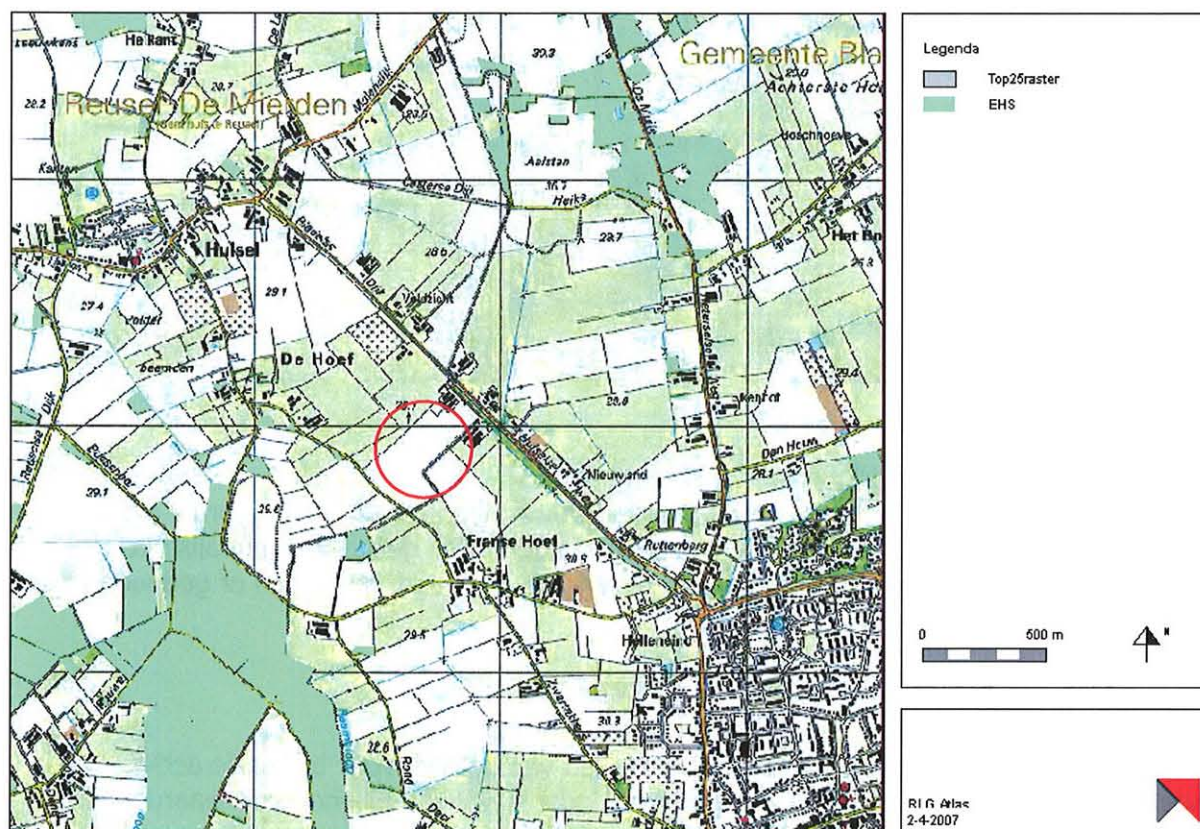
Kleinere natuurgebieden, kleine bosjes, sloten, rietkragen et cetera maken geen deel uit van de EHS, maar dragen uiteraard wel bij aan de natuurkwaliteit van stad en platteland. Het Rijk gaat ervan uit dat deze in voldoende mate door andere partijen (gemeente, waterschappen,

grondeigenaren e.d.) worden beschermd. Het Rijk heeft hiervoor een kwaliteitsimpuls voor het landschap opgezet.

De provincie Noord-Brabant heeft in het reconstructieplan Beerze-Reusel ingezet op realisatie van de EHS in 2011. Deze ambitieuze doelstelling wil men halen door voortvarend te handelen bij de aankoop van gronden, om die vervolgens om te zetten in natuur.

In de directe omgeving van de locatie zijn gebieden gelegen die deel uitmaken van de EHS (zie figuur 5.5). Het meest nabij gelegen gebied is gelegen op ruim 200 meter. Het betreft een zeer klein bosgebied, dat is gelegen ten zuidwesten van de locatie.

Figuur 5.5: Ecologische Hoofdstructuur

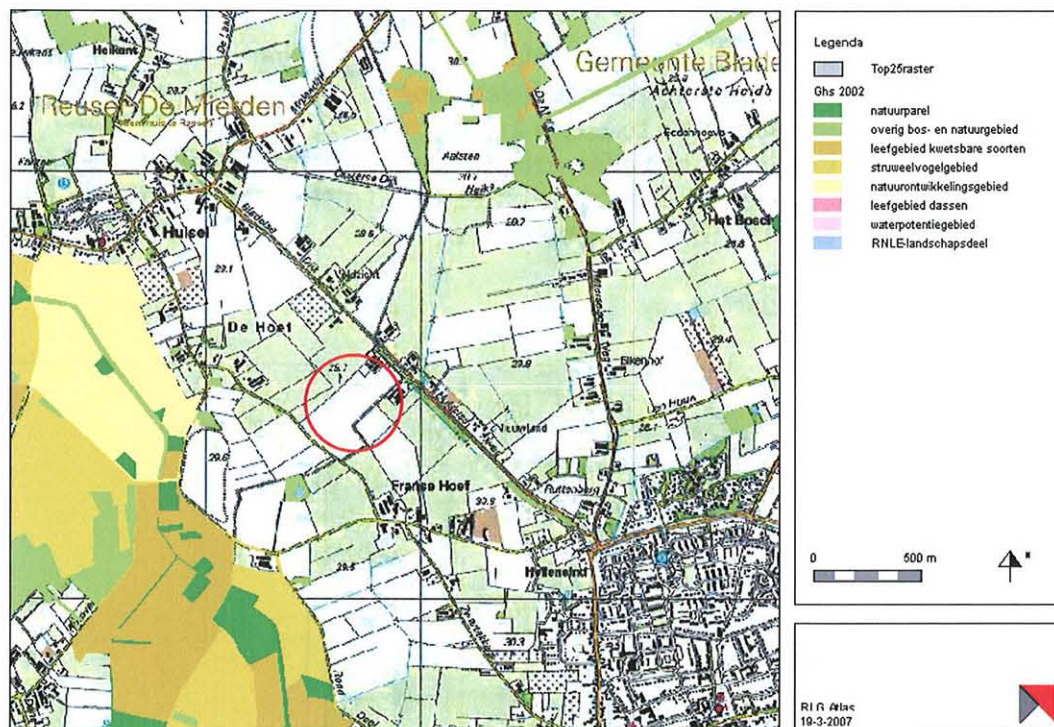
5.6. Groene Hoofdstructuur

In het Streekplan van de Provincie Noord-Brabant is het gehele buitengebied onderverdeeld in 2 typen structuren: de Groene Hoofdstructuur (GHS) en de Agrarische Hoofdstructuur (AHS). De GHS omvat alle natuur- en bosgebieden, landbouwgebieden en andere gebieden met bijzondere natuurwaarden, en landbouwgebieden die bijzondere potenties hebben voor de ontwikkeling van natuurwaarden. De AHS is het gebied buiten de GHS en de bebouwde kernen en infrastructuur.

In de AHS staan de instandhouding en de versterking van de landbouw voorop.

Beide hoofdstructuren zijn onderverdeeld in twee hoofdzones, namelijk GHS-natuur (met hoofdfunctie natuur), GHS-landbouw (landbouwgebieden met hoge natuurwaarden), AHS-landschap (landbouwgebieden met overige bijzondere natuur- en landschapswaarden) en AHS-landbouw (landbouwproductiegebieden).

De plaats van de gewenste activiteit is gelegen in een zone welke is aangewezen als AHS-landbouw. De locatie is derhalve geschikt voor de ontwikkeling van de gewenste activiteit. Ten westen en zuidwesten van de locatie is een gebied aangemerkt als GHS-natuur en GHS-landbouw.

Figuur 5.6: De Groene Hoofdstructuur

5.7. Flora- en Faunawet

De gronden waarop de nieuwe stallen worden gebouwd zijn momenteel in gebruik als landbouwgrond. De bestaande en nieuwe stallen worden sterk geclusterd gerealiseerd. De kans dat met dit plan beschermde dieren worden verontrust, verjaagd, gevangen of gedood is daarom zeer klein.

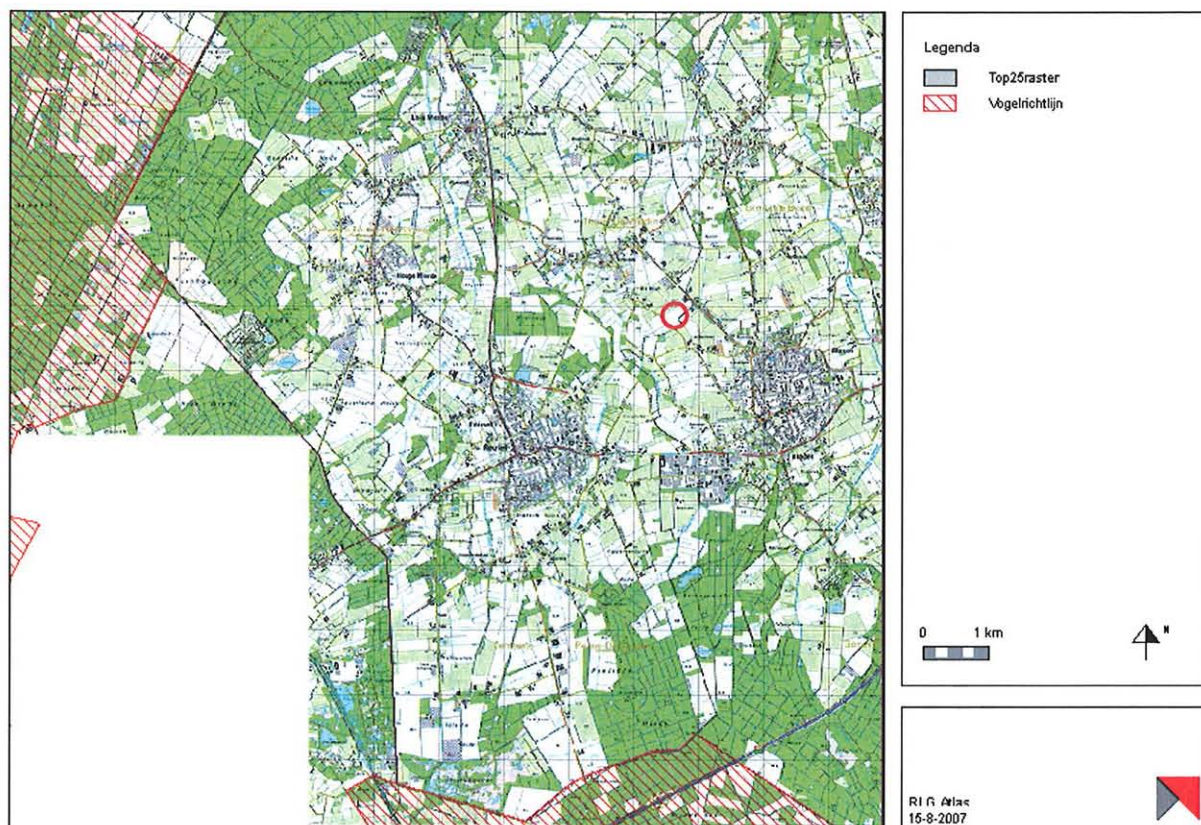
5.8. Grondwaterbeschermings- en stiltegebieden

In de Provinciale milieuverordening (PMV) zijn de begrenzing van grondwaterbeschermingsgebieden en stiltegebieden vastgelegd. Voor bepaalde activiteiten in gebieden die als zodanig begrensd zijn gelden in ieder geval aanvullende voorwaarden. In sommige gevallen zijn bepaalde activiteiten geheel verboden.

De locatie is niet gelegen in een grondwaterbeschermings- of stiltegebied. Het meest nabij gelegen grondwaterbeschermingsgebied (Vessem) en stiltegebied (Mispeleindsche en Netterselsche Heide) zijn gelegen op respectievelijk 7 en 3,5 kilometer afstand.

5.9. Vogelrichtlijn

In de directe omgeving van de inrichting is geen gebied gelegen dat is aangewezen in het kader van de Vogelrichtlijn. Het meest nabij gelegen Vogelrichtlijngebied is gelegen in België, op circa 6,5 kilometer van de locatie.

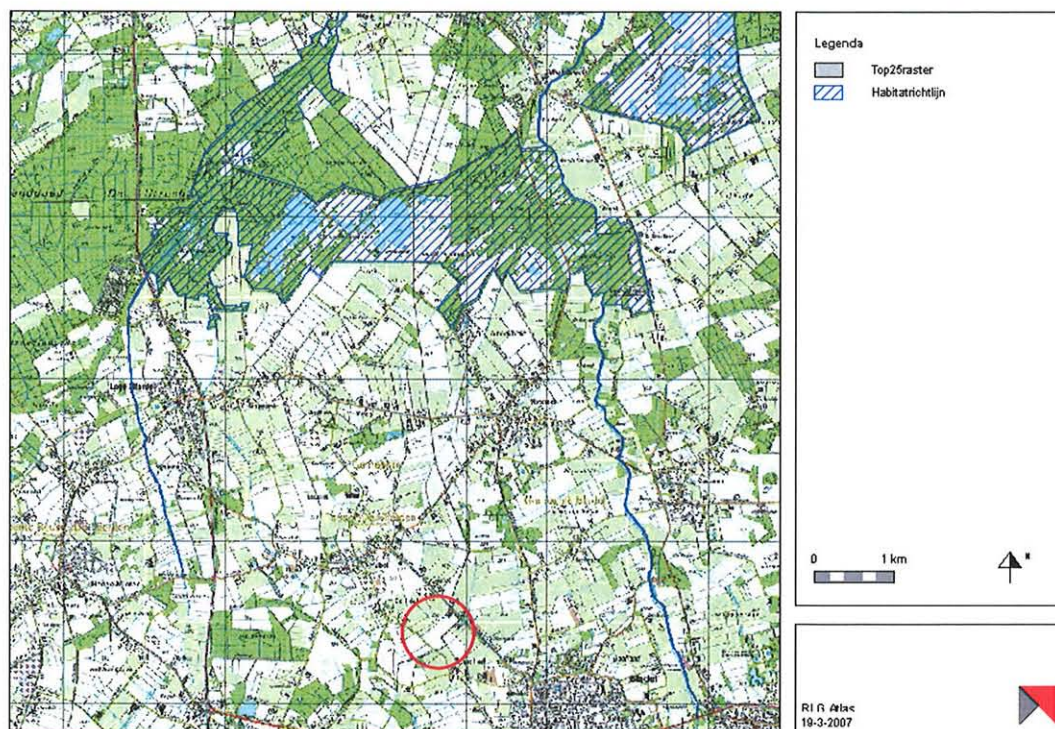
Figuur 5.7: Vogelrichtlijngebieden

5.10. Habitatrictlijn

Op een afstand van 2.500 meter ligt een gebied dat aangewezen is op grond van de Habitatrictlijn. Het betreft het gebied "Kempeland". Ten oosten van de locatie is De Groote Beerze gelegen. Op grotere afstand, 3.500 meter ten noorden van de locatie, is De Neterselse Heide gelegen.

Ook op het Belgisch grondgebied zijn Habitatrictlijngebieden gelegen. De afstand ten opzichte van het meest nabij gelegen gebied bedraagt echter 6.200 meter. De negatieve effecten op dit gebied zullen naar verwachting zeer gering zijn. In het MER zal dit nader worden onderzocht.

Figuur 5.8: Ligging van Habitatrichtlijngebieden in de omgeving

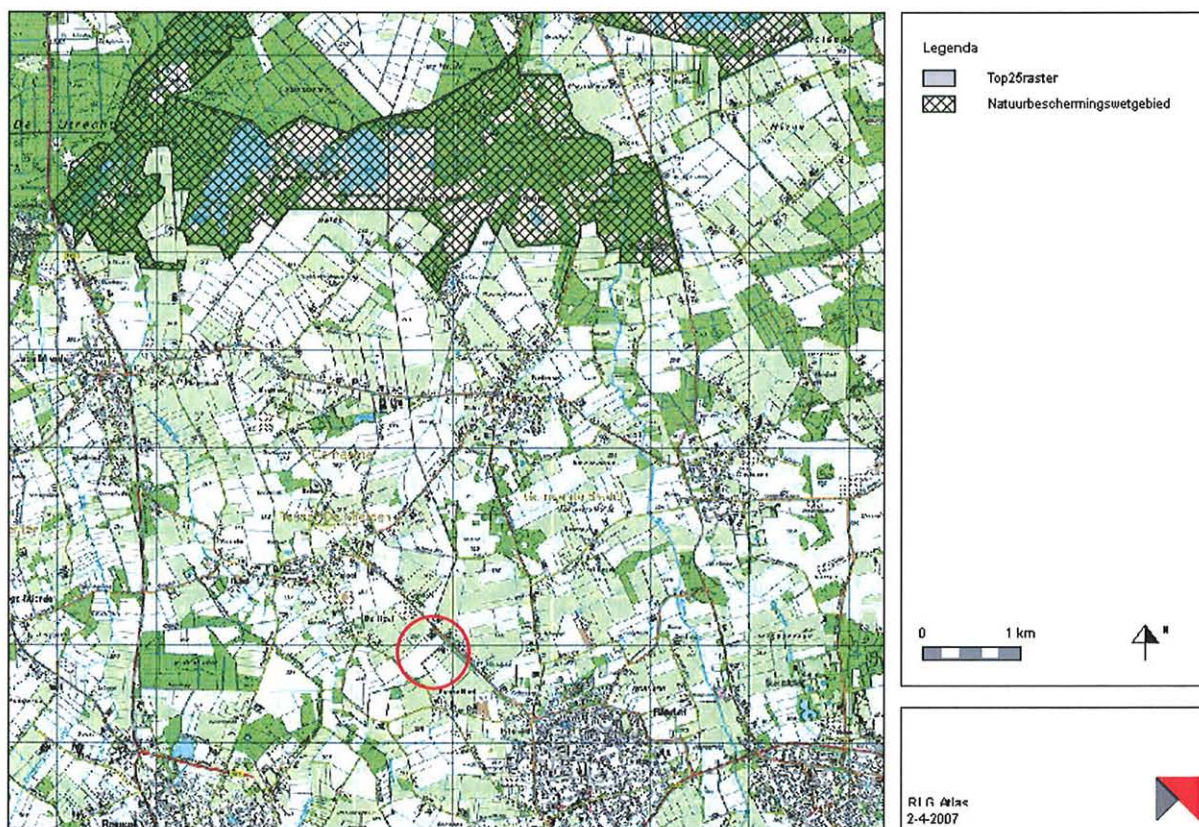

5.11. IPPC-richtlijn

De locatie is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied, op ruime afstand van bos- en natuurgebieden. In het MER zal onderzocht worden of de technische kenmerken, de geografische ligging van de inrichting en de plaatselijke milieuomstandigheden zodanig zijn dat de gewenste activiteit niet in strijd is met de IPPC-richtlijn. Tevens worden voor de activiteiten een aantal alternatieven, waaronder het zogenaamde "meest milieuvriendelijke alternatief", onderzocht. Hierbij wordt ingegaan op de systemen die op grond van de IPPC-richtlijn als BBT kunnen worden aangemerkt.

5.12. Natuurbeschermingswet

De inrichting is gesitueerd op circa 3.500 meter van een ingevolge de Natuurbeschermingswet aangewezen gebied (de Neterselse Heide). Bij de totstandkoming van het MER zal worden onderzocht in hoeverre de voorgenomen activiteit leidt tot een toename van de ammoniakdepositie.

Figuur 7.7: Natuurbeschermingswetgebieden

5.13. Aardkundige waarden, landschap, cultuurhistorie en archeologie

De realisatie van het project heeft uiteraard een verandering van het landschap tot gevolg. De bebouwing heeft mogelijk gevolgen voor ter plaatse aanwezige cultuurhistorische en landschappelijke waarden. Ook kunnen door graafwerkzaamheden eventueel aanwezige archeologische waarden worden aangetast.

Onder aardkundige waarden vallen de verschijnselen en processen die te maken hebben met de vorming van het landschap. Daartoe behoren geologische, geomorfologische en bodemkundige verschijnselen en processen.

Aardkundige verschijnselen geven inzicht in het ontstaanswijze van het landschap. De aardkundige opbouw van een gebied is de basis voor de waterhuishouding en bodemopbouw en is van grote invloed op de samenstelling van flora en fauna. Gebieden met een gevarieerde aardkundige opbouw zijn van nature ook divers in ecologisch opzicht.

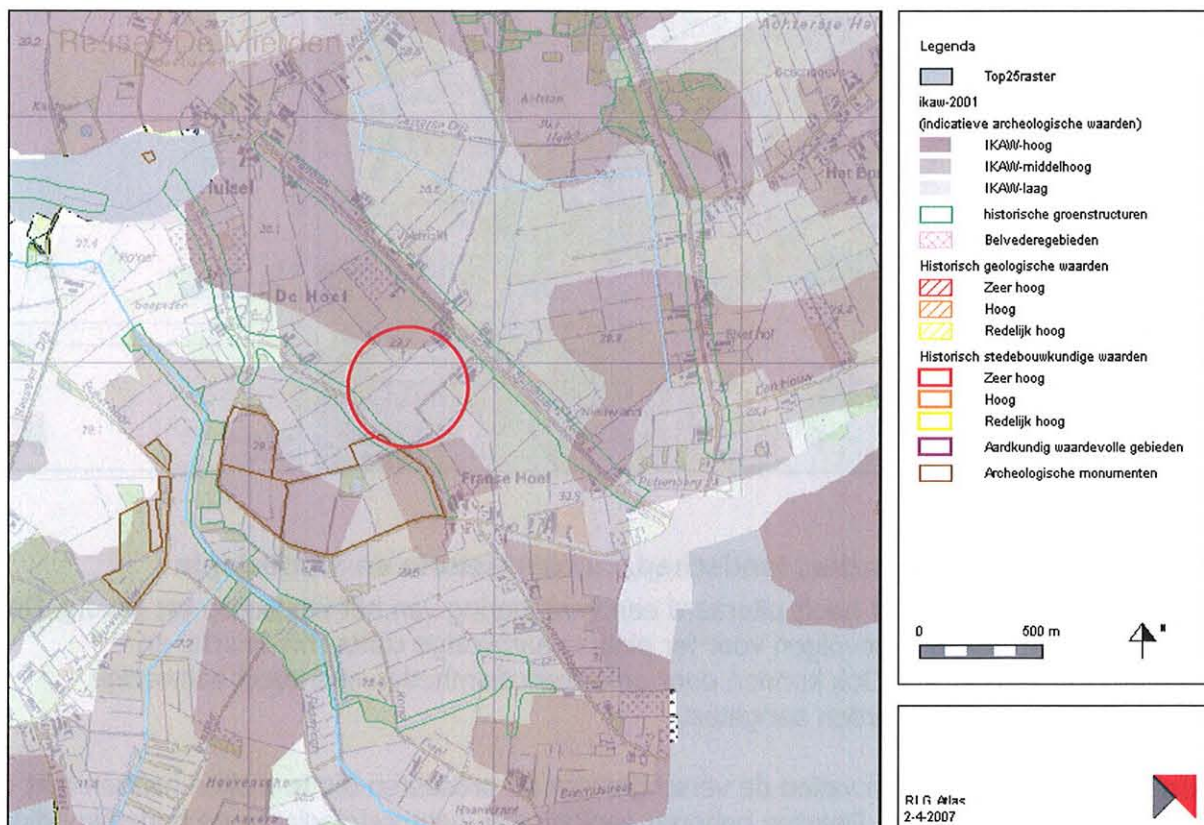
Aardkundige waarden gelegen binnen een agrarisch gebied moeten worden gevrijwaard van grondwerken, maatregelen ten behoeve van waterbeheersing e.d. Ook moet voorkomen worden dat maatregelen in de directe omgeving de herkenbaarheid van het aardkundige object aantasten. De Provincie Noord-Brabant wil aardkundige waarden behouden en beschrijft deze in de Aardkundig Waardevolle Gebiedenkaart Noord-Brabant. De kaart is opgesteld voor de beoordeling van (gemeentelijke) ruimtelijke plannen, reconstructie- en gebiedsplannen, en bij de toepassing van het ontgrondingenbeleid. Op de kaart staan begrenzingen en omschrijvingen van onder meer samenstelling en opbouw van de aardkorst, reliëfvormen aan het oppervlak, bodemtypen en (grond)waterstromingen.

De locatie is niet gelegen in een gebied met bijzondere aardkundige waarden. Het meest nabijgelegen gebied met aardkundige waarden is ongeveer 3,5 kilometer ten noorden van de locatie gelegen.

Om cultuurhistorische waarden in Noord-Brabant te behouden heeft Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant een Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW-kaart) vastgesteld, waarop de cultuurhistorische waarden van "bovenlokaal belang" zijn weergegeven. Bij ruimtelijke plannen dient aan deze kaart getoetst te worden.

Op de CHW-kaart is tevens de indicatieve archeologische verwachtingswaarde weergegeven. In gebieden met een hoge en middelhoge archeologische verwachtingswaarde bestaat er een kans dat er archeologische waarden aanwezig zijn. In gebieden met een lage indicatieve archeologische waarde is er een geringe kans op het aantreffen van archeologische waarden.

Figuur 7.8: CHW-kaart

Het perceel is gelegen in een gebied met een middelhoge archeologische verwachtingswaarde. Om na te gaan in hoeverre sprake is van archeologische waarden zal een archeologisch vooronderzoek worden uitgevoerd. De verwachting is dat de bodem in het verleden zwaar is geroerd met het aanleggen van drainage en het diepploegen van het perceel. Door deze verstoring is de trefkans zeer klein.

De Bladelsedijk, Hulselseweg en De Hoef zijn beide op de CHW-kaart aangemerkt als historische groenstructuur. In het plan dient rekening te worden gehouden met deze aanduiding. Met een goede landschappelijke inpassing kunnen de gevolgen voor landschap en cultuurhistorische waarden worden beperkt.

6. DE VOORGENOMEN ACTIVITEIT

6.1. Aanleiding

Momenteel wordt ter plaatse een gemengd agrarisch bedrijf met vleesstieren, vleeskuikens en vleesvarkens geëxploiteerd. De initiatiefnemer is voornemens om op deze locatie een nieuwe gesloten varkenshouderij met mestverwerkingsinstallatie (met WKK) te ontwikkelen (bedrijf 1) met ongeveer 1.260 fokzeugen (inclusief bijbehorende opfokzeugen, dekberen, gespeende biggen en vleesvarkens).

Onder een gesloten varkenshouderij wordt verstaan: een varkenshouderij met zowel fokvarkens- als vleesvarkensplaatsen in een zodanige verhouding, dat alle op het bedrijf geboren biggen tot het moment van slachtrijp worden op het bedrijf kunnen verblijven. De initiatiefnemer kiest voor een gesloten varkenshouderij om diverse redenen. Er is geen sprake van transport van gespeende biggen naar een aparte locatie voor vleesvarkens. Dit is vanuit het oogpunt van dierenwelzijn positief, en ook het risico op verspreiding van eventuele dierziekten is hiermee tot een minimum beperkt. Ook het milieu is gebaat bij een bedrijfsopzet waarbij minder transportbewegingen noodzakelijk zijn. Dit leidt tot minder uitstoot van uitlaatgassen en tot een lagere geluidbelasting.

De fysieke mogelijkheden van de locatie reiken echter verder; de locatie is geheel in een landbouwontwikkelingsgebied gelegen, de oppervlakte van het perceel bedraagt circa 10 hectare. Door de ligging tussen twee wegen (de Bladelsedijk en De Hoef), is ontsluiting naar meerdere richtingen mogelijk.

In het kader van het reconstructieplan Beerze-Reusel moeten een aantal intensieve veehouderijen worden verplaatst vanuit extensiveringsgebieden naar gunstiger gelegen locaties, bij voorkeur in landbouwontwikkelingsgebieden. De laatste tijd is steeds meer duidelijk geworden dat deze verplaatsingen gefrustreerd worden door een tekort aan geschikte locaties om bedrijven naar toe te verplaatsen.

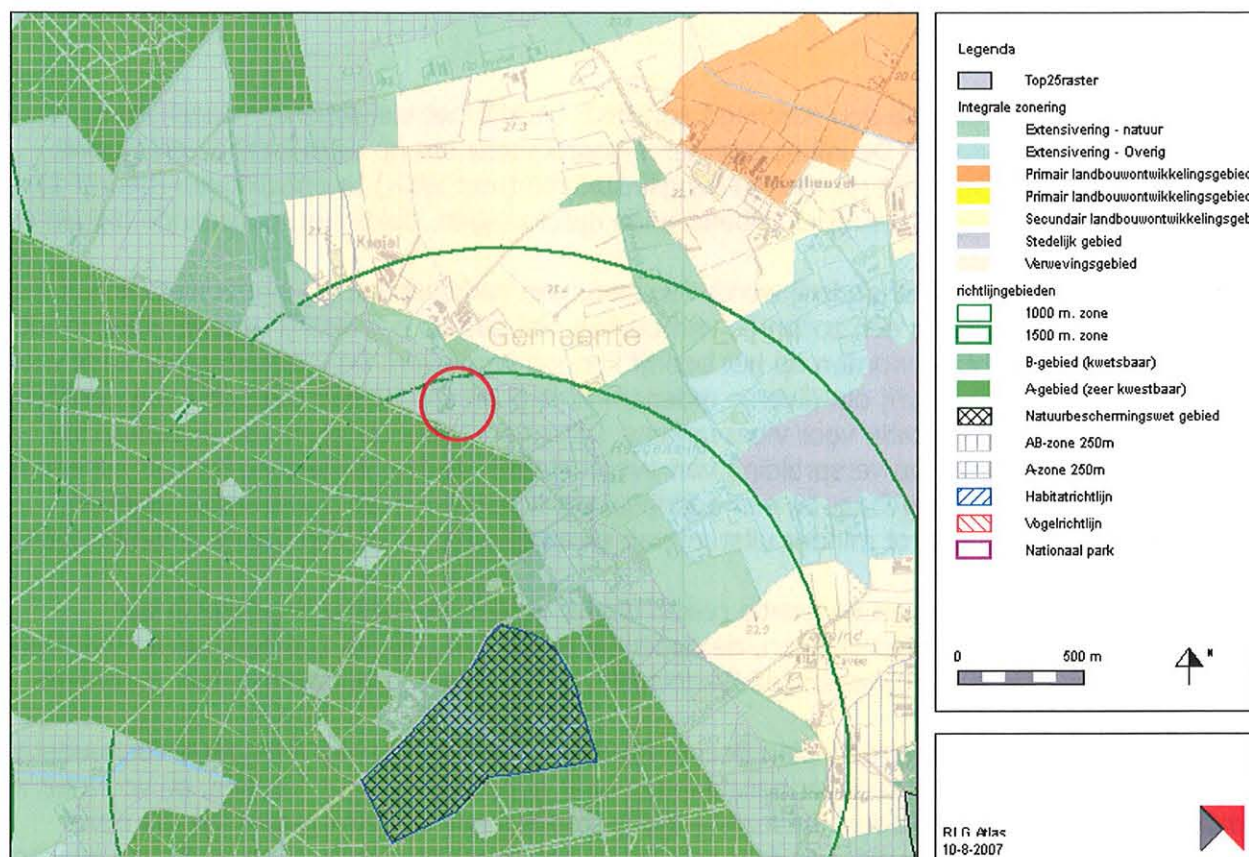
Om deze reden wordt in deze m.e.r.-procedure tevens onderzocht in hoeverre het mogelijk is om een nieuwe locatie te ontwikkelen (bedrijf 2). Voor deze locatie komt slechts een ondernemer in aanmerking, die met zijn bedrijf is gelegen in een extensiveringsgebied, en zijn bedrijf wil verplaatsen.

Inmiddels is overeenstemming bereikt met J. Hoppenbrouwers, Kreiel 3a te Wintelre.

J. Hoppenbrouwers exploiteert aan de locatie Kreiel 3a een varkenshouderij annex paardenfokkerij, waarvan hij voornemens is de varkenshouderij in het kader van de Verplaatsingsregeling Intensieve Veehouderij (VIV) te verplaatsen. De paardenfokkerij blijft op deze locatie gehandhaafd.

In figuur 6.1 is plattegrond weergegeven waarop de situering van het bedrijf van J. Hoppenbrouwers is te zien. Het bedrijf is gelegen in een extensiveringsgebied (natuur). De afstand van het bedrijf tot het meest nabij gelegen zeer kwetsbare gebied bedraagt slechts 50 meter. De afstand ten opzichte van het Groot en Klein Meer, dat deel uitmaakt van Habitatrichtlijngebied Kempenland-West, bedraagt 880 meter.

Figuur 6.1: ligging bedrijf Kreiel 3a te Wintelre

De omvang, ammoniak- en geuremissie van de varkenshouderij aan het adres Kreiel 3 te Wintelre is in tabel 6.1 weergegeven. De inrichting is geheel overeenkomstig zijn geldende milieuvergunning gerealiseerd en in werking gebracht.

Tabel 6.1: geur- en ammoniakemissie varkenshouderij Kreiel 3a Wintelre

Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaatsen	Ammoniak		Stank	
			Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	OU _E / dier/ seconde	Totaal OU _E
kraamzeugen, mestpan BB 99.11.081	90	90	2,9	261,0	27,9	2.511,0
guste/dragende zeugen, strobedstal BB00.06.086	269	269	2,6	699,4	18,7	5.030,3
guste/dragende zeugen, overige huisvestingssystemen	45	45	4,2	189,0	18,7	841,5
gespeende biggen, hokopp. > 0,35, overige huisvestingssystemen	480	480	0,75	360,0	7,8	3.744,0
gespeende biggen, hokopp. > 0,35, mest- en waterkanaal BB 99.06.072	786	786	0,18	141,5	5,4	4.244,4
dekberen, overige huisvestingssystemen	3	3	5,5	16,5	18,7	56,1
opfokzeugen, hokopp. > 0,8 m ² , overige huisvestingssystemen	11	11	3,5	38,5	23,0	253,0
vleesvarkens, hokopp. > 0,8 m ² , overige huisvestingssystemen	576	576	3,5	2.016,0	23,0	13.248,0
			totaal NH₃	3.721,9	totaal mve	29.928,3

Het verplaatsen van dit bedrijf gaat tevens gepaard met een uitbreiding. Op de nieuwe locatie zal de bedrijfsomvang uitkomen op een gesloten varkenshouderij met 1.180 fokzeugen. In deze startnotitie is de vergroting van de bestaande varkenshouderij (bedrijf 1) en de vestiging van een nieuwe varkenshouderij (bedrijf 2) als uitgangspunt genomen.

Door twee bedrijven te concentreren is het mogelijk om optimaal te profiteren van schaalvoordelen, zowel op economisch opzicht als op het gebied van milieu en ruimtelijke ordening. De economische schaalvoordelen komen vooral tot uiting in de vorm van samenwerkingsverbanden bij de bouw van de bedrijven en de verwerking van mest. Verwerking van mest is financieel haalbaar bij de verwerking van grotere hoeveelheden. Op het perceel van bedrijf 1 wordt een installatie gerealiseerd, waarmee de mest wordt vergist, gescheiden en gedroogd. Op deze manier wordt d.m.v. plaatsing van een WKK duurzame energie geproduceerd, en wordt de hoeveelheid af te voeren mest verminderd.

Bedrijf 2 zal op zichzelf staan, maar wel op contractbasis zijn mest aanbieden aan (en elektriciteit en warmte afnemen van) de mestverwerkingsinstallatie van bedrijf 1.

Door bedrijven te clusteren, is de ruimtelijke impact van de beoogde activiteit beduidend lager. Wanneer deze bedrijven meer verspreid zouden worden gevestigd, dan is de visuele uitstraling naar de omgeving groter. Door de bedrijven te clusteren, ontstaat een compact geheel, dat met een goede landschappelijke inpassing grotendeels aan het zicht kan worden onttrokken.

Uiteindelijk wordt ter plaatse een projectlocatie ontwikkeld, waar op een duurzame wijze varkens worden geproduceerd. Door toepassing van luchtwasinstallaties wordt de geur-, ammoniak- en fijnstofuitstoot tot het minimum beperkt. Omdat ook aan alle dierwelzijnseisen wordt voldaan is ook vanuit dit oogpunt sprake van een duurzame productiewijze.

6.2. De voorgenomen activiteit

De initiatiefnemer heeft de locatie aan de Bladelsedijk 8 te Hulsel enige tijd geleden verworven, en is voornemens hier zelf een gesloten varkenshouderij te vestigen. Alle bestaande bedrijfsgebouwen zullen worden gesloopt en worden vervangen door nieuwe stallen.

Elders op het perceel wordt door een andere rechtspersoon een tweede, geheel nieuwe varkenshouderij opgericht. Om de mest van beide varkenshouderijen te verwerken wordt een mestverwerkingsinstallatie gerealiseerd, welke deel uitmaakt van de inrichting Bladelsedijk 8.

De bestaande inrichting op de oorspronkelijke locatie wordt uitgebreid. De bestaande stallen worden vervangen door nieuwe stallen. Beoogd wordt om deze inrichting uit te breiden naar een gesloten varkensbedrijf met 1.260 fokzeugen. In totaal wordt stalruimte opgericht voor 300 kraamzeugen, 960 gaste en dragende zeugen, 300 opfokzeugen, 6 dekberen, 4800 gespeende biggen en 11.000 vleesvarkens. Dit aantal dierplaatsen kan enigszins wijzigen indien de uitkomsten van het MER daar aanleiding toe geven.

Bij de bepaling van het aantal benodigde plaatsen voor gespeende biggen en vleesvarkens is uitgegaan van een biggenproductie per fokzeug, die boven het landelijk gemiddelde ligt. Gerekend is met 27,5 gespeende biggen per fokzeug per jaar. Gezien de enorme verbetering van de technische resultaten in de varkenshouderij in de afgelopen jaren is dit een reële aanname.

De stallen zullen worden voorzien van gecombineerde luchtwassystemen. Door luchtwassystemen toe te passen wordt de ammoniakemissie met 85% verminderd. Daarnaast is sprake van een aanzienlijke geurreductie (75%) en reductie van fijn stof (circa 80 à 90%).

Het bedrijf wordt voorzien van een voerinstallatie, waarmee reststromen uit de levensmiddelenindustrie (de zogenaamde bijproducten) worden verwerkt tot hoogwaardig veevoer. De ruimte waarin deze installatie is opgesteld wordt ook aangesloten op een luchtwassysteem, zodat eventuele geurhinder wordt voorkomen.

In deze startnotitie en later in het MER wordt deze inrichting aangeduid als "bedrijf 1".

Achter de bestaande inrichting wordt een nieuwe inrichting opgericht: bedrijf 2. Op bedrijf 2 worden stallen gerealiseerd voor 280 kraamzeugen, 900 guste en dragende zeugen, 280 opfokzeugen, 5 dekberen, 4.500 gespeende biggen en 10.000 vleesvarkens. Ook voor dit bedrijven geldt, dat in het MER uiteindelijk met iets afwijkende dieraantallen kan worden gerekend. Ook dit bedrijf wordt voorzien van gecombineerde luchtwassystemen, waarmee de emissies van ammoniak, geur en fijn stof worden verminderd. Het bedrijf wordt ook uitgevoerd met een voerinstallatie, waarmee bijproducten kunnen worden gevoerd.

Op bedrijf 1 wordt een mestverwerkingsinstallatie gerealiseerd. De mest die op de twee bedrijven wordt geproduceerd wordt met deze installatie verwerkt.

Het verwerken van mest dient verschillende doelen:

- het produceren van duurzame energie;
- het verminderen van de hoeveelheid af te voeren mest;
- het verbeteren van de kwaliteit van de mest.

De mestverwerkingsinstallatie wordt geëxploiteerd door C. van de Sande (de eigenaar van bedrijf 1), en de werkzaamheden worden uitgevoerd door personeel van bedrijf 1. Hierdoor is sprake van technische, organisatorische en functionele bindingen tussen deze beide bedrijfsonderdelen, waardoor de bedrijf 1 en de mestverwerkingsinstallatie als één inrichting moeten worden aangemerkt.

Bedrijf 2 wordt eigendom van en zal worden geëxploiteerd door J. Hoppenbrouwers. De door het bedrijf geproduceerde mest wordt op basis van een langdurige overeenkomst geleverd aan de mestverwerkingsinstallatie. Op identieke wijze wordt door de mestverwerkingsinstallatie restwarmte teruggeleverd.

Op beide bedrijven wordt tevens machineberging met daarin een kleine werkplaats gerealiseerd. Hierin worden de machines gestald (tractor, shovel) en worden kleine onderhoudswerkzaamheden en reparaties uitgevoerd.

6.3. Kenmerken van de voorgenomen activiteit

In deze paragraaf worden de activiteiten nader omschreven. Ingegaan wordt op het totale productieproces, waarbij met name aandacht wordt geschonken aan de emissies naar de omgeving, en de wijze waarop deze worden voorkomen of beperkt. Deze omschrijving kan worden gezien als een eerste aanzet tot het uiteindelijke voorkeursalternatief.

Productieproces

Huisvesting dieren, ammoniak- en geuremissie

Alle stallen worden voorzien van gecombineerde luchtwassystemen. Gecombineerde luchtwassers kenmerken zich door een hoge reductie van ammoniak, geur en fijn stof. Hierbij moet worden opgemerkt dat een maximale geurreductie én een maximale ammoniakreductie tegelijk erg moeilijk haalbaar is.

Gecombineerde luchtwassystemen verminderen de ammoniakemissie met 85% en geuremissie met 75%. Ook de reductie van fijn stof is groot; reducties van 85 tot 90% zijn haalbaar.

In tabel 6.2 is een berekening weergegeven van de geur- en ammoniakemissie van de beide bedrijven. Hierbij is gerekend met gecombineerde luchtwassers, die een reductie behalen van 85% ammoniak en 75% geur. Dit komt overeen met de geur- en ammoniakreductie van gecombineerde luchtwassers die recentelijk in de Regeling ammoniak en veehouderij en de Regeling Geurhinder en veehouderij zijn opgenomen.

De verwachting is dat de techniek van gecombineerde luchtwassers het komende jaar sterk verbetert.

Tabel 6.2: Geur- en ammoniakemissie van de varkenshouderijen

Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaats-en	Ammoniak		Stank (mve)	
			Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	OUE/ dier/ seconde	Totaal OUE
Bedrijf 1 (Bladelsedijk):						
Kraamzeugen, gecombineerd luchtwassysteem	300	300	1,25	375,0	7,0	2.100,0
Guste en dragende zeugen, gecombineerd luchtwassysteem	960	960	0,63	604,8	4,7	4.512,0
Opfokzeugen, hokopp.> 0,8 m2, gecombineerd luchtwassysteem	300	300	0,53	159,0	5,8	1.740,0
Dekberen, gecombineerd luchtwassysteem	6	6	0,83	5,0	4,7	28,2
Gespeende biggen, hokopp.> 0,35 m2, gecombineerd luchtwassysteem	4.800	4.800	0,11	528,0	2,0	9.600,0
Vleesvarkens, hokopp. > 0,8 m2, gecombineerd luchtwassysteem	11.000	11.000	0,53	5.830,0	5,8	63.800,0
			totaal NH₃	7.501,8	totaal OUE	81.780,2
Bedrijf 2 (De Hoef):						
Kraamzeugen, gecombineerd luchtwassysteem	280	280	1,25	350,0	7,0	1.960,0
Guste en dragende zeugen, gecombineerd luchtwassysteem	900	900	0,63	567,0	4,7	4.230,0
Opfokzeugen, hokopp.> 0,8 m2, gecombineerd luchtwassysteem	280	280	0,53	148,4	5,8	1.624,0
Dekberen, gecombineerd luchtwassysteem	5	5	0,83	4,2	4,7	23,5
Gespeende biggen, hokopp.> 0,35 m2, gecombineerd luchtwassysteem	4.500	4.500	0,11	495,0	2,0	9.000,0
Vleesvarkens, hokopp. > 0,8 m2, gecombineerd luchtwassysteem	10.000	10.000	0,53	5.300,0	5,8	58.000,0
			totaal NH₃	6.864,6	totaal OUE	74.837,5

Ventilatie

Alle stallen worden mechanisch geventileerd, en voorzien van centrale afzuigsystemen of lengteventilatie. Bij centrale afzuiging wordt het ventilatiedebiet door middel van meet- en smoorunits in elke afdeling afzonderlijk geregeld. De geïnstalleerde ventilatiecapaciteit is wat groter dan de ventilatiebehoefte. Dit is gunstig voor het energieverbruik. Daarnaast heeft dit als voordeel dat een ventilator bij een lager toerental minder geluid produceert en dat in geval van calamiteiten extra capaciteit voorhanden is.

Grondstoffen

De aanvoer van grondstoffen ten behoeve van de varkenshouderijen bestaat in hoofdzaak uit voer, water en electriciteit. Daarnaast worden co-producten (van de positieve lijst) aangevoerd ten behoeve van de mestvergistingsinstallatie.

Aan de dieren wordt brijvoer gevoederd. Het brijvoer bestaat voor ongeveer de helft uit bijproducten uit de levensmiddelenindustrie. Vanuit het oogpunt van voedselveiligheid worden geen bederfelijke of onbetrouwbare producten aangewend. Ook producten waarvan de samenstelling of kwaliteit sterk wisselt worden niet toegepast.

Naast bijproducten bestaat het brijvoer voor 30% uit enkelvoudige grondstoffen (CCM, granen en dergelijke), 10% aanvullend mengvoer en 10% water. Per zeugenplaats wordt 4.400 kg brijvoer verstrekt, per gespeende biggenplaats 120 kg, per vleesvarkensplaats 800 kg en per opfokzeug 900 kg.

Op bedrijf 1 wordt in totaal wordt 15.200 ton per jaar aan brijvoer gevoerd, waarvan 7.600 ton bestaat uit bijproducten. 4.550 ton uit enkelvoudige grondstoffen en 1.500 ton aanvullend mengvoer. Tevens wordt jaarlijks 1.500 m³ water aan het voer toegevoegd.

Op bedrijf 2 wordt in totaal wordt 14.000 ton per jaar aan brijvoer gevoerd, waarvan 7.000 ton bestaat uit bijproducten. 4.200 ton uit enkelvoudige grondstoffen en 1.400 ton aanvullend mengvoer. Tevens wordt jaarlijks 1.400 m³ water aan het voer toegevoegd.

De voerproducten worden opgeslagen in of in de directe nabijheid van de voerkeuken. De droge bijproducten worden opgeslagen in sleufsilo's, welke in de voerkeuken zijn gelegen. De opslagcapaciteit van droge bijproducten bedraagt op beide bedrijven 800 m³.

De natte bijproducten worden opgeslagen in silo's, en gedeeltelijk in bunkers (die ook in de voerkeuken zijn gelegen). De opslagcapaciteit van de silo's en bunkers tezamen bedraagt per bedrijf 400 m³.

De mengvoeders en grondstoffen worden opgeslagen in silo's. De totale opslagcapaciteit per bedrijf bedraagt 300 m³.

Het waterverbruik per fokzeugenplaats bedraagt 8 m³ per jaar, (inclusief drinkwater voor gespeende biggen/beren). Het waterverbruik per opfokzeugenplaats is ongeveer 1,6 m³ per jaar. Het waterverbruik per vleesvarkensplaats bedraagt 1,2 m³ per jaar. Dit betreft voornamelijk drinkwater voor de dieren. Vanuit de mestverwerkingsinstallatie komt schoon water vrij, dat zoveel mogelijk voor alle doeleinden (behalve drinkwater) wordt hergebruikt. Voor bedrijf 1 bedraagt het totale jaarlijkse waterverbruik 24.540 m³, voor bedrijf 2 is dit 22.980 m³.

Het drinkwater zal worden opgepompt uit eigen bronnen. Bij bedrijf 1 is reeds een dieptebron (met onttrekkingsvergunning) aanwezig, met een diepte van ruim 200 meter en een capaciteit van 10 m³ per uur. Aangezien de capaciteit van deze bron voldoende is, wordt het gehele bedrijf 1 via deze bron van drinkwater voorzien.

Op bedrijf 2 wordt een nieuwe bron geslagen. Overeenkomstig provinciaal beleid bedraagt de capaciteit van deze bron minder dan 10 m³ per uur, en de diepte is minder dan 30 meter.

De grondstof voor de mestverwerkingsinstallatie is uiteraard mest. De mest wordt vanuit een vooropslag (1.500 m³) in de vergistingsinstallatie gebracht.

Om de gasopbrengst bij mestvergisting te verhogen worden tevens co-producten aangevoerd. Deze co-producten kunnen zowel reststromen uit de levensmiddelenindustrie als energierijke gewassen zijn. De exacte hoeveelheid aangevoerde co-producten is zeer afhankelijk van het product; het ene product heeft immers een hogere gasopbrengst dan het andere. Waarschijnlijk bestaat maximaal 30% van de input in de vergistingsinstallatie uit co-producten. Een groter aandeel co-producten resulteert in een aanzienlijk grotere vergistingsinstallatie. Daarom wordt uitgegaan van aanvoer van maximaal 16.500 ton co-producten per jaar.

De aangevoerde co-producten zijn voornamelijk vaste stoffen, zoals maïs en granen. Deze producten worden opgeslagen in sleufsilo's. De opslagcapaciteit van coproducten bedraagt 4.000 ton.

De verwerking van mest zal plaatsvinden in meerdere stappen. Als eerste wordt de mest vergist, waarbij tevens co-producten worden toegevoegd. Door geproduceerde gas te verbranden in een warmte-kracht-koppeling (WKK)-installatie wordt duurzame energie gewonnen, en kan een deel van de restwarmte worden teruggeleverd aan de bedrijven. Met deze restwarmte worden de stallen verwarmd.

De hoeveelheid geproduceerde electriciteit is ruimschoots voldoende om te voorzien in de eigen elektriciteitsbehoefte van bedrijf 1, en daarom wordt tevens elektriciteit geleverd aan bedrijf 2 en teruggeleverd aan het openbaar net.

Het verwarmen van de stallen vindt hoofdzakelijk plaats met restwarmte die afkomstig is uit de WKK. Wanneer vanuit de vergistingsinstallatie geen of onvoldoende restwarmte wordt geleverd, dan wordt overgeschakeld een andere warmtebron (een CV-installatie, of directgestookte ruimteverwarming).

Er vindt mesofiele vergisting plaats in een volledig geroerde vergister. Het mesofiele temperatuurbereik ligt tussen 35 en 40 graden, waarbij een temperatuur van rond 38 graden Celsius als ideaal wordt beschouwd. Volledig geroerde vergisters zijn reguliere opslagsilo's voor mest, welke zijn aangepast om een zuurstofloze omgeving in de silo te creëren, geïsoleerd zijn, verwarming in de wand en bodem hebben en roerwerken hebben om relatief dikke massa (tot 25% ds) te mengen.

De vergistingsinstallatie bestaat uit twee hoofdvergisters met elk een inhoud van 2.700 m³ waarin parallel invoer van mest en co-producten plaatsvindt. Steekvaste co-producten worden ingebracht middels een zogenaamde vaste stof invoersysteem. Dit is een stationaire voorraadbunker van 50 m³, van waaruit met een gesloten vizelsysteem de inhoud in de vergister wordt gebracht. Middels een overloopleiding loopt iedere keer als er verse mest en/of co-product in de hoofdvergisters wordt gevoerd, grotendeels uitvergiste inhoud vanuit beide hoofdvergisters in de navergister (ook met een inhoud van 2.700 m³). In de navergister vindt de resterende productie van biogas plaats.

Het digestaat uit de vergistingsinstallatie wordt gescheiden in een dikke en een dunne fractie. De dikke fractie wordt met de resterende restwarmte gedroogd en gehygiëniseerd. De dunne fractie kan via omgekeerde osmose verder worden verwerkt, totdat uiteindelijk schoon water en een kleine hoeveelheid concentraat overblijft.

Door de toevoeging van de co-producten neemt de hoeveelheid biomassa die door de installatie moet worden verwerkt toe; de verwerkingscapaciteit van de totale moet hierop zijn afgestemd. De totale verwerkingscapaciteit zal ongeveer 55.000 ton per jaar bedragen.

Eindproduct

Het eindproduct van de varkenshouderijen bestaat uit slachtrijpe vleesvarkens en slachtzeugen.

Op bedrijf 1 worden per jaar worden ongeveer 38.900 biggen geboren. Rekening houdend met een uitval van 11% zullen per jaar ongeveer 35.400 biggen worden grootgebracht. Het uitvalpercentage tijdens de opfok van gespeende biggen tot 25 kg bedraagt ongeveer 2%, en tijdens de afmestperiode van de vleesvarkens 2,5%. Jaarlijks worden ongeveer 33.800 slachtrijpe vleesvarkens geleverd.

Op bedrijf 2 worden per jaar worden ongeveer 36.500 biggen geboren. Rekening houdend met een uitval van 11% zullen per jaar ongeveer 32.450 biggen worden grootgebracht. Het uitvalpercentage tijdens de opfok van gespeende biggen tot 25 kg bedraagt ongeveer 2%, en tijdens de afmestperiode van de vleesvarkens 2,5%. Jaarlijks worden ongeveer 31.000 slachtrijpe vleesvarkens geleverd.

Jaarlijks wordt ongeveer 40% van de fokzeugen vervangen. De oude zeugen, per jaar ongeveer 500 stuks per bedrijf, worden als slachtzeug afgevoerd.

Ook de mestverwerkingsinstallatie levert eindproducten, namelijk electriciteit bij het vergisten, en zuiver water en een concentraat bij de omgekeerde osmose. Daarnaast wordt geproduceerd. Een mestvergistingsinstallatie met een capaciteit van 55.000 m³ per jaar produceert ongeveer 9.000.000 kWh electriciteit (waarbij als kanttekening moet worden geplaatst dat dit sterk

afhankelijk is van de aard en hoeveelheid van de in te zetten co-producten). De elektriciteit zal worden teruggeleverd aan de varkenshouderijen, dan wel worden verkocht aan het openbaar net. Het water dat via omgekeerde osmose wordt verkregen is dermate schoon, dat dit kan worden hergebruikt. Om veterinaire redenen is het ongeschikt als drinkwater, maar kan het uitstekend worden hergebruikt als waswater voor de luchtwasinstallaties, en voor het reinigen van de stallen. Het concentraat bevat hoge concentraties mineralen (stikstof en fosfaat), en is hierdoor zeer geschikt als meststof. Momenteel wordt door de leverancier van de installatie een erkenning voor dit concentraat als kunstmeststof aangevraagd. Wanneer deze erkenning is afgegeven, kan het concentraat onder deze noemer worden vermarkt.

Nevenproducten

Op bedrijven 1 en 2 komt drijfmest vrij. De drijfmest van beide bedrijven wordt afgevoerd naar de mestverwerkingsinstallatie.

De drijfmestproductie van bedrijf 1 bedraagt ongeveer:

300	kraamzeugen	x	5,8	=	1.740 m ³ /jaar
960	guste/dragende zeugen	x	2,8	=	2.688 m ³ /jaar
4.800	gespeende biggen	x	0,6	=	2.880 m ³ /jaar
6	dekberen	x	3,2	=	19 m ³ /jaar
11.000	vleesvarkens	x	1,1	=	12.100 m ³ /jaar
300	opfokzeugen	x	1,3	=	390 m ³ /jaar
Totaal:					19.817 m³/jaar

De drijfmestproductie van bedrijf 2 bedraagt ongeveer:

280	kraamzeugen	x	5,8	=	1.624 m ³ /jaar
900	guste/dragende zeugen	x	2,8	=	2.520 m ³ /jaar
4.500	gespeende biggen	x	0,6	=	2.700 m ³ /jaar
5	dekberen	x	3,2	=	16 m ³ /jaar
10.000	vleesvarkens	x	1,1	=	11.000 m ³ /jaar
280	opfokzeugen	x	1,3	=	364 m ³ /jaar
Totaal:					18.224 m³/jaar

De totale drijfmestproductie van beide bedrijven bedraagt 38.041 m³ per jaar. Het soortelijk gewicht van drijfmest bedraagt (gemiddeld) 1,025 kg/liter. Per jaar wordt derhalve circa 39.000 ton mest geproduceerd.

De mestverwerkingsinstallatie verwerkt de mest. Bij het beoogde procédé komt een hoeveelheid restwarmte vrij, zuiver water en een gedroogde dikke fractie van het digestaat.

In totaal komt een hoeveelheid warmte vrij waarvoor normaliter ongeveer 2.000.000 m³ aardgas nodig zou zijn. Een groot deel ervan wordt in het verwerkingsproces hergebruikt om het digestaat te verhitten en in te drogen. Daarnaast wordt deze warmte teruggeleverd aan de varkenshouderijen, voor verwarming van de stallen.

Het vrijkomende water is dermate schoon, dat het geschikt is voor hergebruik. Het kan daardoor hergebruikt worden als waswater voor de luchtwassers, en als reinigingswater voor de stallen.

De dikke fractie van het digestaat is ingedroogd en door verhitting gehygiëniseerd, en kan worden afgezet als hoogwaardige meststof.

Bij het gebruik van luchtwasinstallaties komt spuiwater vrij. De hoeveelheid en de aard van het spuiwater is sterk afhankelijk van het merk en type luchtwasser. Hieronder is per bedrijf de hoeveelheid spuiwater berekend, uitgaande van de normen uit het monsternamprotocol voor gecombineerde luchtwasser.

Bedrijf 1:

300	kraamzeugen	x	125	=	37.500 liter/jaar
960	guste/dragende zeugen	x	65	=	62.400 liter/jaar
4.800	gespeende biggen	x	11	=	52.800 liter/jaar
6	dekberen	x	85	=	510 liter/jaar
11.000	vleesvarkens	x	65	=	715.000 liter/jaar
300	opfokzeugen	x	65	=	19.500 liter/jaar
Totaal:					887.710 liter/jaar

Bedrijf 2:

280	kraamzeugen	x	125	=	35.000 liter/jaar
900	guste/dragende zeugen	x	65	=	58.500 liter/jaar
4.500	gespeende biggen	x	11	=	49.500 liter/jaar
5	dekberen	x	85	=	425 liter/jaar
10.000	vleesvarkens	x	65	=	650.000 liter/jaar
280	opfokzeugen	x	65	=	18.200 liter/jaar
Totaal:					811.625 liter/jaar

Dit spuiwater wordt opgeslagen in een tank. In de meeste gecombineerde luchtwassers wordt zwavelzuur gebruikt om ammoniak uit de stallucht te binden. Het spuiwater bevat hierdoor veel ammoniumsulfaat, en wordt door een daartoe bevoegd bedrijf afgevoerd. Een aantal bedrijven hebben een ontheffing ingevolge de Meststoffenwet, waardoor het spuiwater kan worden aangemerkt als meststof. Indien dit niet het geval is moet het spuiwater worden aangemerkt als afvalstof, en is de Eural van toepassing.

De productie van rest- en afvalstoffen

Afvalproducten

De afvalstoffen die worden geproduceerd zijn beperkt tot kadavers. Deze worden minimaal 2 maal per week opgehaald (indien nodig vaker). De uitval bij biggen voor het spenen bedraagt ongeveer 11%, de uitval bij gespeende biggen en vleesvarkens bedraagt respectievelijk ongeveer 2 en 2,5%.

Voor bedrijf 1 komt dit neer op maximaal 4.500 biggen, 700 gespeende biggen en 900 vleesvarkens per jaar. Voor bedrijf 2 is dit 4.050 biggen, 650 gespeende biggen en 800 vleesvarkens per jaar.

De uitval bij de zeugen is zeer gering (minder dan 0,5%). Alleen door bijzondere omstandigheden of calamiteiten als dierziekten en hittegolven is het mogelijk dat dit uitvalpercentage tijdelijk iets hoger ligt.

Afvalstoffen van huishoudelijke aard (verpakkingsmaterialen, kantineafval) komen in kleine hoeveelheden vrij. Per bedrijf gaar het hierbij naar schatting om maximaal 7.500 kg per jaar.

Andere afvalstoffen (zoals papier, landbouwfolie, oude metalen) komen slechts incidenteel vrij.

Gevaarlijk afval

Het spuiwater van de luchtwasinstallaties kan in voorkomende gevallen als gevaarlijke afvalstof worden beschouwd. Indien de wasser is uitgerust met een wasfase waarin zwavelzuur wordt toegepast, dan bevat het spuiwater onder meer ammoniumsulfaat. Het afvoeren moet dan

plaatsvinden volgens de Eural, tenzij de afvoerende partij een ontheffing heeft in het kader van de Meststoffenwet.

Andere gevaarlijke afvalstoffen (oude TL-lampen, restanten medicijn en bestrijdingsmiddelen) komt slechts beperkt vrij. Deze afvalstoffen worden incidenteel, via erkende inzamelaars afgevoerd.

Bedrijfsafvalwater

Het bedrijfsafvalwater (o.a. reinigingswater en spoelwater) dat binnen de varkenshouderijen ontstaat wordt opgevangen in de drijfmestputten en samen met de drijfmest afgevoerd.

Het water dat in de mestverwerkingsinstallatie ontstaat bij het behandelen van de dunne fractie is dermate schoon, dat het geschikt is voor hergebruik. Met dit water worden de stallen gereinigd, tevens wordt het gebruikt als waswater voor de luchtwassers.

Vanuit de inrichtingen vinden dan ook geen lozingen van het bedrijfsafvalwater plaats op het oppervlaktewater of de gemeentelijke riolering. Via een waterbalans zullen de verschillende waterstromen in het MER per bedrijf in beeld worden gebracht.

Landschappelijke inpassing

De bedrijfslocaties zijn gelegen in een open agrarisch gebied, afgewisseld met kleine houtopstanden en laanbeplanting. Om te laten zien hoe de bedrijfsgebouwen worden ingepast in de omgeving, zal een landschappelijk inpassingsplan deel uitmaken van het m.e.r. Met groensingels en houtopstanden worden de bedrijfsgebouwen grotendeels aan het zicht onttrokken. Hierbij zal zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van gebied-eigen beplanting.

Het landschappelijk inpassingsplan zal worden afgestemd op de bestemmingen van de diverse delen van de percelen. Door delen van de percelen in het bestemmingsplan te bestemmen als groenvoorziening wordt het feitelijk aanbrengen gewaarborgd.

6.4. Alternatieven

In hoofdstuk 5 is de huidige situatie beschreven, en in hoofdstuk 6 de voorgenomen activiteit. In overleg met de commissie m.e.r. zal het bevoegd gezag de te onderzoeken alternatieven formuleren. De voorgenomen activiteit wordt met de huidige situatie en de alternatieven vergeleken. In deze paragraaf worden een aantal alternatieven besproken.

Binnen beide inrichtingen worden technieken en maatregelen toegepast, waarmee de emissies vanuit de inrichting reeds vergaand worden verminderd. Een nog verdergaande reductie is met de huidige stand der techniek nog niet mogelijk. Mogelijk is iets verdergaande reductie van de ammoniak in de toekomst haalbaar, maar dit leidt vaak weer tot een toename van de geuruitstoot. Uiteraard is het wel mogelijk een chemische luchtwasser met 95% ammoniakreductie toe te passen; hiermee wordt de uitstoot van ammoniak verder geminimaliseerd, maar is de geurreductie beperkter.

Theoretisch gezien is een nog verdergaande reductie van ammoniak en geur mogelijk, door een chemische luchtwasser met 95% ammoniakreductie toe te passen, en de lucht vervolgens door een biofilter of biologische wasser te leiden. Vanwege de gevoeligheid van het biologisch proces in een biofilter of biologische wasser voor zure omstandigheden is het echter de vraag of dit praktisch haalbaar is. In het kader van het MER kan deze mogelijkheid nader worden onderzocht.

Tevens kan een alternatief onderzocht worden, waarbij niet meer ammoniakemissie wordt gereduceerd, dan wettelijk is vereist (op grond van het Besluit huisvesting). Onduidelijk is echter in hoeverre de op grond van de IPPC-richtlijn verdergaande eisen gaan gelden voor de inrichtingen.

Samengevat wordt voorgesteld om, naast de voorgenomen activiteit, de volgende alternatieven te onderzoeken:

- alternatief 1: alle stallen voorzien van stalsystemen waarmee niet meer dan de wettelijk vereiste ammoniakreductie wordt behaald;
- alternatief 2: alle stallen voorzien van een chemische luchtwasser met 95% ammoniakreductie (en 30% geurreductie);
- alternatief 3: alle stallen voorzien van een chemische luchtwasser met 95% ammoniakreductie (en 30% geurreductie), gevolgd door een biologische wasser of biofilter.

Naast het toe te passen luchtwassysteem kan bij ieder alternatief worden gezocht naar een optimale plaats en hoogte van de emissiepunten van de luchtwassystemen.

In het MER wordt een zorgvuldige vergelijking van de milieugevolgen van de voorgenomen activiteit en de alternatieven uitgewerkt. Tevens zal in het MER conform de wettelijke verplichting een meest milieuvriendelijk alternatief (mma) worden ontwikkeld. Dit zal worden gebaseerd op de resultaten van de vergelijking van alternatieven. Uiteindelijk zal een combinatie van milieuvriendelijke maatregelen als mma worden omschreven.

7. GEVOLGEN VOOR HET MILIEU

In dit hoofdstuk wordt een beeld geschetst van de belangrijkste gevolgen die het plan voor de omgeving kan hebben. Dit beeld is summier en niet volledig, en is slechts bestemd om enig inzicht te verschaffen. Het MER zal uiteindelijk een betrouwbaar en volledig beeld van alle milieugevolgen geven.

De belangrijkste emissies die binnen de inrichting ontstaan zijn geluidemissie, ammoniakemissie en geuremissie. Ten behoeve van een vergunning Wet milieubeheer worden de nadelige effecten van deze emissie op de omgeving getoetst en beoordeeld.

7.1. Risico's van ongevallen en abnormale omstandigheden

Met betrekking tot de gebruikte technologieën

Het grootste risico voor een varkenshouderij betreft het uitvallen van de stroom. Door het wegvallen van de netspanning zullen ook de ventilatoren stilvallen. Het gevolg van het stilvallen van de ventilatoren is dat er onvoldoende luchtverversing zal plaatsvinden met als gevolg dat de dieren kunnen stikken.

Om dit risico weg te nemen is er op beide bedrijven een noodstroomaggregaat aanwezig die automatisch ingezet wordt bij het wegvallen van het netspanning.

Met betrekking tot de bedrijfsvorm

Veehouderijbedrijven lopen het gevaar dat, van rijkswege, vervoersverboden worden opgelegd na het uitbreken van een veeziekte. Het gevolg hiervan is dat, gedurende een onbepaalde periode, geen dieren of mest van het bedrijf mogen worden afgevoerd. Het gevolg van een dergelijk vervoersverbod is dat de dieren en de mest gedurende langere tijd op het bedrijf moeten worden opgeslagen.

Met de nieuwe bedrijfsopzet kunnen op beide bedrijven dergelijke vervoersverboden voor een langere tijd kunnen worden opgevangen.

Veiligheidsaspecten

Een gevaarsaspect voor een veehouderij is het uitbreken van brand. Het ontstaan van brand levert een gevaar op voor mens en dier. Om een eventuele brand snel te kunnen bestrijden is het bedrijf voorzien van brandblusmiddelen. Bij de bouw van de nieuwe bedrijven wordt de wet- en regelgeving op het gebied van brandveiligheid in acht genomen. De materialen die worden toegepast zijn brandvertragend, en in de stal zijn blusmiddelen aanwezig.

Ook zal op de bedrijven een bluswatervoorziening worden aangebracht.

Binnen de inrichtingen zal zwavelzuur worden opgeslagen, waarmee het waswater van de luchtwassers wordt aangezuurd. Tevens worden in de voerkeukens kleine hoeveelheden zwakke, organische zuurmengsels opgeslagen waarmee het voer wordt aangezuurd. De exacte hoeveelheden zijn afhankelijk van diverse zaken, van het merk en type luchtwasser, voerstrategieën e.d., en daarom nog niet bekend. In het MER wordt alle informatie, zoals plaats, hoeveelheden en voorzieningen inzichtelijk gemaakt.

Bij het vergisten van mest wordt gas geproduceerd, dat wordt verbrand in een generator met warmte-kracht-koppeling. Deze op bedrijf 1 te plaatsen vergistingsinstallatie wordt zodanig uitgevoerd de veiligheid niet in gevaar komt. Zo worden meerdere WKK-motoren geplaatst, zodat ook gas wordt verbrand wanneer één van de motoren uitvalt. Daarnaast worden het gehele proces bewaakt met automatische metingen en registraties. Eventuele calamiteiten worden zo in een vroeg stadium geconstateerd.

Calamiteitenoverzicht

In het kader van het MER worden alle calamiteiten, waarvan redelijkerwijs kan worden verondersteld dat ze kunnen optreden, samengevat in een overzicht. Hierbij kan worden gedacht aan de hierboven omschreven voorvallen.

7.2. Geurhinder

Vanuit een veehouderij vindt geuruitstoot plaats. In het kader van het MER is geurhinder een aspect waaraan ruime aandacht wordt besteed.

De geuruitstoot vanuit stallen wordt beoordeeld aan de hand van de Wet geurhinder en veehouderij. Deze wet vormt het exclusieve toetsingskader voor het beoordelen van geurhinder vanuit stallen van veehouderijen.

Andere geurbronnen (zoals brijvoerinstallaties, mestopslagen, mestverwerking, e.d.) blijven in deze wet buiten beschouwing, en dienen op een andere wijze te worden beoordeeld. In het MER worden deze geuremissies afzonderlijk beschouwd. Ook deze installaties worden daar waar nodig voorzien van een luchtwassysteem, waardoor mogelijke geuruitstoot vanuit deze installaties wordt beperkt.

De wet is gebaseerd op het bepalen van een geurcontour middels een verspreidingsmodel (V-Stacks). De omvang van deze geurcontour is enerzijds afhankelijk van de aard van de gevoelige objecten (binnen of buiten de bebouwde kom), en anderzijds afhankelijk van de norm die de gemeenteraad in een verordening heeft vastgesteld. Zo lang een gemeente nog geen verordening heeft vastgesteld dient te worden uitgegaan van de "standaardnormen" uit de Wet geurhinder en veehouderij. Deze standaardnormen bedragen in concentratiegebieden buiten bebouwde kom 14 OU_E/m^3 en Binnen bebouwde kom 3 OU_E/m^3 .

Door toepassing van emissiearme stalsystemen kan de geurhinder fors worden verminderd. De door een veehouderij geproduceerde geurhinder wordt uitgedrukt in odour-units per seconde (OU_E/s). Voor iedere diercategorie zijn omrekenfactoren gedefinieerd, die de geuruitstoot bepalen in odour-units per dier per seconde. De geuruitstoot van de voorgenomen activiteit vanuit de beide bedrijven is berekend in paragraaf 6.3

Door de plaats, hoogte, doorsnede, uittreesnelheid en de geuruitstoot van de verschillende emissiepunten in het verspreidingsmodel in te voeren, kan de contour worden berekend. Hierbij speelt ook de gebouwhoogte van de omliggende gebouwen, de meteorologie en de ruwheid van het omliggende terrein een rol.

In het MER wordt tevens aandacht besteed aan de effecten van de inrichtingen op de cumulatieve geurbelasting (ook wel achtergrondbelasting genoemd). Indien mogelijk wordt hierbij rekening gehouden met de ontwikkeling van de andere veehouderijen in de omgeving.

In de omgeving van de bedrijven zijn diverse woningen gelegen. Voor de woningen aan de adressen Hulselseweg 11a te Bladel, Hulselseweg 13 te Bladel en Franse Hoef 17 te Bladel is een geurnorm (uitgedrukt in OU_E/m^3) van toepassing. Ook voor de bebouwde kom van Hulsel en Bladel geldt een geurnorm. De hoogte van deze norm is momenteel nog niet bekend: de gemeente Bladel en de gemeente Reusel-De Mierden werken momenteel aan een gebiedsverordening, waarmee de standaardnorm mogelijk wordt aangepast.

De overige in de omgeving gelegen woningen maken allen deel uit van een veehouderij, waardoor ten opzichte van deze woningen een vaste afstand van 50 meter in acht moet worden genomen. Bij het opstellen van het MER wordt uiteindelijk de ter plaatse geldende norm in acht genomen, indien deze norm afwijkt van de standaardnorm.

7.3. Ammoniakuitstoot

De ammoniakuitstoot van de voorgenomen activiteit is berekend in paragraaf 6.3 (tabel 6.2). De ammoniakemissie van bedrijf 1 bedraagt 7.501,8 kg per jaar, en van bedrijf 2 bedraagt die 6.864,6 kg per jaar.

De inrichtingen zijn gelegen op meer dan 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied. Het meest nabij gelegen gebied betreft het bosgebied dat is gelegen ten zuid-westen van de inrichting; de afstand tot dit gebied bedraagt ruim 750 meter.

Op grond van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) is uitbreiding van een veehouderij daarom toegestaan.

In het kader van de IPPC-richtlijn dient te worden nagegaan of de technische kenmerken van de installatie en de geografische ligging alsmede de plaatselijke milieuomstandigheden aanleiding geven tot het verder verminderen van de verontreiniging. In het kader van het MER wordt onderzocht of de toename van de ammoniakemissie leidt tot een significante toename van de verontreiniging.

Vanwege de ligging van het Habitatrichtlijngebied Kempenland-West op enkele kilometers (De Groote Beerze is gelegen op circa 2.500 meter, de Neterselse Heide op 3.500 meter), moet tevens worden onderzocht of de ammoniaktoename leidt tot significante negatieve gevolgen ten aanzien van dit Habitatrichtlijngebied.

In de omgeving zijn geen boomgaarden of –kwekerijen gelegen. Van directe schade als gevolg van de uitstoot van ammoniak is derhalve geen sprake.

7.4. Geluid

De geluidproductie is in hoofdzaak afkomstig van transportbewegingen, laden en lossen van producten en ventilatoren. Om de geluidbelasting naar de omgeving in beeld te brengen zal een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd, waarbij voor elk bedrijf wordt onderzocht of dit bedrijf kan voldoen aan de geluidnormen die door het bevoegd gezag als voorschrift aan de milieuvergunning zal worden verbonden. Tevens wordt de indirecte hinder als gevolg van de bedrijven in beeld gebracht.

7.5. Energie

Het energieverbruik op een varkenshouderij wordt in hoofdzaak bepaald door de verwarmingsinstallatie en het ventilatiesysteem.

De geavanceerde ventilatiesystemen waarborgen dat niet meer wordt geventileerd dan nodig is. In combinatie met een goede isolatie zal dit resulteren in een zo laag mogelijk energieverbruik.

Daarnaast wordt duurzame energie uit de mest gewonnen middels vergisting. De restwarmte zal worden gebruikt voor het verwarmen van de stallen, en ook zal de mest zover mogelijk worden ingedroogd, zodat de transportbewegingen worden verminderd. Het aantal transportbewegingen wordt ook verlaagd door de dunne fractie van de mest via omgekeerde osmose te scheiden in zuiver water (dat zoveel mogelijk wordt hergebruikt) en een concentraat.

Een energiebalans van het totale plan zal deel uitmaken van het MER. Hiermee wordt de energiehuishouding van het plan inzichtelijk gemaakt. Daar waar mogelijk worden besparingsmaatregelen doorgevoerd.

7.6. Waterverbruik

Binnen de inrichtingen wordt water gebruikt. In de stallen worden morsarme drinkwatervoorzieningen toegepast. De stallen worden gereinigd met hogedrukreinigers. Ook het reinigen en ontsmetten van veewagens vindt plaats met hogedrukreinigers. Op deze wijze wordt het waterverbruik tot het minimum beperkt.

Ook wordt ernaar gestreefd om zoveel mogelijk water te hergebruiken. Door de dunne fractie die vrijkomt bij de mestverwerking via omgekeerde osmose te scheiden is dit mogelijk.

7.7. Bodem/grondwater

Bij een aantal bedrijfsonderdelen –en activiteiten is in meer of mindere mate sprake van een risico op verontreiniging van bodem of grondwater. Volgens de systematiek van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming wordt in het MER onderzocht op welke wijze deze risico's kunnen worden uitgesloten, dan wel tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden verminderd.

De volgende activiteiten/bedrijfsonderdelen brengen een risico op bodem- of grondwaterverontreiniging met zich mee:

- de opslag van zwavelzuur ten behoeve van de luchtwassers;
- de opslag van spuiwater;
- de opslag van brijvoer en sommige bijproducten;
- de opslag van sommige co-producten;
- de opslag van dieselolie en smeerolie;
- de werkzaamheden in een werkplaats;
- de mestverwerkingsinstallatie.

Naast het vermijden van risico's op verontreiniging, zal op de plaatsen waar bodembedreigende activiteiten plaatsvinden tevens de nulsituatie van de bodem in beeld worden gebracht.

7.8. Oppervlaktewater

Op het oppervlaktewater wordt alleen (niet verontreinigd) hemelwater dat afkomstig is van daken en erfverhardingen geloosd. Dit water wordt over het algemeen opgevangen in een of meer retentievoorzieningen die op het perceel zijn gelegen. In deze retentievoorzieningen zakt het water meestal in de bodem. Alleen bij zeer extreme regenval kunnen deze retentievoorzieningen de grote hoeveelheid water niet geheel verwerken, en zal een deel via een overloop in het oppervlaktewater terecht komen. Hierbij dient echter benadrukt te worden dat het enkel schoon hemelwater betreft.

Andere lozingen vinden niet plaats. Een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo) is niet vereist.

7.9. Luchtkwaliteit

In het kader van het MER worden verspreidingsberekeningen uitgevoerd op basis van het Nieuw Nationaal Model (NNM). Tevens wordt bij de berekeningen het verkeer dat aan de inrichting is toe te rekenen in acht genomen. Bij deze berekeningen wordt rekening gehouden met de in het gebied aanwezige achtergrondconcentraties.

De mestverwerkingsinstallatie is onder andere uitgevoerd met WKK-motoren. Andere emissies vanuit de installatie vinden niet plaats.

De uitstoot van NOx vanuit deze motoren wordt in de verspreidingsberekeningen meegenomen. Daarnaast dienen deze motoren te voldoen aan het Besluit emissie-eisen stookinstallaties (Bees B).

8. OVERIGE ASPECTEN DIE IN HET MER AAN DE ORDE KOMEN

8.1. Vergelijking van de alternatieven

In het MER worden de alternatieven met elkaar vergeleken. Het meest milieuvriendelijke alternatief is in deze situatie pas als zodanig te herkennen na deze vergelijking. Ook worden de kosten van de verschillende alternatieven met elkaar vergeleken.

8.2. Autonome ontwikkelingen

Voor zover bekend zijn in de directe omgeving van de inrichtingen momenteel geen concrete ontwikkelingen gaande in de zin van wijzigingen van bestemmingsplannen, of aanzienlijke bedrijfsuitbreidingen. Het bedrijf is gelegen in een landbouwontwikkelingsgebied (LOG). In dit landbouwontwikkelingsgebied zijn een aantal bestaande (intensieve) veehouderijen gelegen. Aangezien in een LOG nieuwvestiging en uitbreiding van bedrijven onder voorwaarden is toegestaan, ligt het in de lijn der verwachting dat in de nabije toekomst bestaande en nieuwe bedrijven zullen ontwikkelen.

De gemeente Reusel-De Mierden, de gemeente Bladel en de Provincie Noord-Brabant werken momenteel aan een ontwikkelplan voor dit LOG. In dit ontwikkelplan worden zoveel mogelijk de te verwachten ontwikkelingen en de gevolgen ervan in beeld gebracht. In dit ontwikkelplan wordt voorgenomen activiteit ook als een van de te verwachten ontwikkelingen aangemerkt.

8.3. Leemten in de kennis

Niet alle informatie is even nauwkeurig. Daarom wordt in een afzonderlijk hoofdstuk omschreven ten aanzien van welke aspecten relevante informatie ontbreekt.

8.4. Conclusies

Het MER moet een of meerdere duidelijke conclusies bevatten. Deze conclusies moeten uiteraard zijn gebaseerd op de bevindingen die in het MER zijn omschreven.

8.5. Evaluatie

Tijdens de realisatie van de activiteit en nadat de activiteit is voltooid en in werking gebracht dient te worden beoordeeld of de bevindingen uit het MER overeenstemmen met de praktijk. Daarom dient een evaluatieprogramma aan het MER te worden toegevoegd. Indien de daadwerkelijke effecten in negatieve zin afwijken van de effecten die volgens het MER zouden kunnen optreden, dan dient de initiatiefnemer dit ongedaan maken.